ΚΥΘΗΡΙΟΙ. μὴν ἀπατᾶσθε. Συγκοινωνίαν οὐδέποτε θ' ἀποκτήσετε ἐὰν δὲν κάμετε λιμάνι.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Μὴ λησμονεῖτε ὅσα ὑποφέρετε ταξειδεύοντες, καὶ δόσατε τὸν ὀβολόν σας γιὰ τὸ λιμάνι.

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑ'Ι'ΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ! Αὐτὸ ἂς εἶνε ἡ μοναδικὴ σκέψις παντὸς Κυθηρίου ἀγαπῶντος τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ἐγεννήθη καὶ ἐμεγάλωσε.

ΕΤΟΣ Α'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. | ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42 : ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ | ΔΕΥΤΕΡΑ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1925—ΑΡΙΘ 17

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά.

Παρακολουθῶν μετὰ προσοχῆς τὴν κίνησιν τῶν συμπολιτῶν μας διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος ἐν τῇ νήσῳ μας, καὶ τὰ γραφόμενα εἰς τὴν ἀξιότιμον ἐφημερίδα σας, ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν ὅτι πάντες οἱ Κυθήριοι ἐπιθυμοῦν πράγματι ὅπως κατασκευασθῇ λιμήν, καὶ ὁ λιμὴν αὐτὸς νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπωφελέστερον τὴν νῆσον μας.

Ἐπὶ τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ἀκριβῶς σημείου, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐκθέσω καὶ ἐγὼ τὴν γνώμην μου στηριζομένην εἰς εὐρυτέρας ἀπόψεις πολυετοῦς πείρας.

Ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ὁ κατασκευασθησόμενος λιμὴν ***δὲν πρόκειται ν' ἀνήκῃ εἰς τὸν Δῆμον Κυθηρίων ἢ τὸν Δῆμον Ποταμίων, ἀλλ' εἰς τὴν νῆσον ὁλόκληρον πρὸς πάντα τὰ τέκνα τῆς ὁποίας ἀπηυθύνθη ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐράνων ζητοῦσα τὸν ὀβολόν των.***

Καὶ τὴν ἄποψιν αὐτὴν ἤθελα νὰ λάβουν πρωτίστως ὑπ' ὄψει των ὅλοι οἱ κινούμενοι ὑπὲρ τοῦ ἔργου κυθηραϊκοὶ παράγοντες. Τούτου δὲ δοθέντος ***δέον νὰ ἐξετασθῇ, πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ λιμὴν νὰ στοιχίσῃ ὀλιγότερα χρήματα, καὶ πῶς θὰ εἶνε ἀσφαλὴς πράγματι εἰς τὴν προσέγγισιν ἀτμοπλοίων.*** *Τὰ δύο ταῦτα βασικὰ καὶ σπουδαῖα σημεῖα τῆς ὅλης ὑποθέσεως τοῦ λιμένος, μία μόνον θέσις τὰ ἐξασφαλίζει.* ***Ἡ θέσις Διακόφτι.*** *1ον) Διότι γεωγραφικῶς τὸ Διακόφτι κεῖται εἰς τὸ μέσον τῆς Νήσου. 2ον) Διότι ἐδαφικῶς τὸ Διακόφτι εἶνε ἤδη λιμὴν φυσικός, ἕτοιμος, καὶ ἀσφαλέστατος, καὶ 3ον) Διότι δαπάνη δὲν θ' ἀπαιτηθῇ οὐδεμία διὰ τὴν λεγομένην κατασκευὴν λιμένος, ἐφ' ὅσον τὸ Διακόφτι καὶ λιμενοβραχίονα, καὶ χῶρον θαυμάσιον διὰ πολλὰ πλοῖα ἔχει.*

Ἐκείνου μόνον τοῦ ὁποίου, ὡς γνωστόν, ἔχει ἀνάγκην τὸ Διακόφτι, εἶνε ἕνας δρόμος. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς νομίζω ὅτι εἶνε πολὺ εὔκολον νὰ κατασκευασθῇ, διότι ὑποβοηθεῖ ἄριστα τὸ ἔδαφος καὶ μὲ ἀπείρως ὀλιγότερα χρήματα ἀπ' ὅσα θ' ἀπῃτοῦντο νὰ κατασκευασθῇ λιμὴν εἰς ἄλλο μέρος καὶ ὄχι εἰς Διακόφτι, διότι ὅπως ὅλοι γνωρίζομεν, ἕνα λιμάνι κατασκευαζόμενον εἰς τόπον στερούμενον φυσικῶν πλεονεκτημάτων, θέλει πολλὰ ἑκατομμύρια, καὶ τοιαῦτα εἶνε ζήτημα ἂν θὰ δυνηθῇ νὰ τὰ δώσῃ ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς ὅσην καλὴν διάθεσιν καὶ ἂν ἔχῃ.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐπιβατῶν καὶ τοῦ Ἐμπορίου ἀπὸ τὸ Διακόφτι, ἡ νῆσος θὰ ἔχῃ καὶ ἄλλα πλεονεκτήματα. Ἐν πρώτοις θὰ κατασκευασθῇ νέος συνοικισμός, καὶ οἱ ἄνθρωποι θὰ ζήσουν πλησίον τῆς θαλάσσης καλύτερα, καὶ δεύτερον ὅτι ἡ εὔφορος πεδιὰς τῆς Παλαιουπόλεως θὰ λάβῃ νέαν ζωήν, διότι τὰ πρόϊμα καὶ πλούσια προϊόντα της θὰ ἐξάγωνται ἀσφαλέστερον καὶ ταχύτερον ἀπὸ τὸ πλησίον Διακόφτι, παρὰ ἀπὸ ἄλλο μέρος τῆς Νήσου. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶνε μικρὸν κέρδος διὰ τὴν πτωχήν μας γεωργίαν.

Αὐτὰ τὰ ἁπλὰ πράγματα εἶχα νὰ διατυπώσω καὶ ἐγώ, καὶ νομίζω ὅτι ἐὰν ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα σκεφθοῦν ὅλοι ὅσοι ἐπιθυμοῦν λιμένα εἰς τὴν νῆσον μας, τότε πραγματικῶς θὰ ἔχομεν σοβαρὸν ἀποτέλεσμα, καὶ εἰλικρινῆ συνεργασίαν τῶν ἁπανταχοῦ Κυθηρίων, καὶ τότε καὶ οἱ πρωτεργάται τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος θὰ ὀνομασθοῦν ἀληθινοὶ εὐεργέται τῆς Νήσου μας.

New York *7 **Αὐγούστου 1925***

Διατελῶ μετὰ εἰλικρινοῦς πατριωτισμοῦ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ι. ΦΑΤΣΕΑΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΦΥΛΛΑ

Ἀγαπητὲ ΛΥΚΟΦΡΩΝ,

Σοῦ ἔγραψα εἰς τὴν προηγουμένην μου ὅτι, τὸ νὰ μορφώσῃς μίαν γυναῖκα εἶνε τὸ ἴδιον ὡς νὰ μορφώνῃς τὰς γενεὰς τοῦ μέλλοντος. Σήμερον ἀντὶ πάσης ἄλλης ἰδικῆς μου γνώμης ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ παραθέσω τὰς κρίσεις τοῦ Bellegarique διὰ τὴν ἀμάθειαν τῶν γυναικῶν. Γράφει λοιπὸν ὁ βαθὺς ψυχολόγος.

— «Ἡ ἀμάθεια τῶν γυναικῶν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐγγύησις τῆς συστολῆς των; Πιστεύω ὅτι αὐτὴ ἀντιθέτως εἶνε ἡ σύμβουλος τῶν ἀταξιῶν των, καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τίνος βασίζω τὴν γνώμην μου.

Ὅσον ὀλιγότερα γνωρίζουν τόσον περισσότερα θέλουν νὰ μάθουν. Ἡ δραστηριότης τῆς καρδίας εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν ὀκνηρίαν τοῦ πνεύματος, καὶ ὅσον ὀλιγότεραι ἰδέαι ὑπάρχουν τόσον τὸ πάθος τῆς καρδίας εἶνε μεγαλύτερον. Τοιουτοτρόπως δὲ ἡ ἀμάθεια ὡδηγεῖ ἀσφαλῶς τὰς γυναῖκας εἰς τὸ νὰ γίνονται ἐξαιρετικῶς εὐαίσθητοι εἰς ὅλας τὰς ὑπερβολάς.

Καὶ ἰδοὺ μία νεᾶνις εἰς τὴν ὁποίαν τίποτε δὲν ἐδίδαξαν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν τῆς ἀπηγορεύθη ἡ γνῶσις τῶν πραγμάτων, ἀσχολεῖται εἰς τὸ νὰ τὰ μαντεύσῃ. Ὑποχρεωμένη νὰ κλείνῃ τὰ μάτια, δοκιμάζει ψηλαφητά, καὶ χωρισμένη τοῦ κόσμου τῆς πείρας εἰσέρχεται ἀποφασιστικῶς πλέον εἰς τὸν κόσμον τῆς φαντασίας της. Τὸ ἰδεῶδες ἀντικαθιστᾷ δι' αὐτὴν τὴν πραγματικότητα. Ἡ ἀμάθεια τοῦ πράγματος τὴν σπρώχνει πρὸς τὴν ὀνειροπόλησιν. Μὲ ἄλλους λόγους, στερουμένη συστηματικῶς κρίσεως, δὲν ὑπολείπεται ἄλλο παρὰ νὰ γίνῃ τρελλή. Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν δὲν ἔχετε παρὰ νὰ τὴν φρουρήσετε καλά, διότι ἡ τρέλλα της δὲν ἔχει παρὰ ἕνα μόνον ἀντικείμενον: Τὸν ἄνδρα! Ὄχι τὸν φυσικὸν ἄνδρα, τὸν ἄνδρα μὲ σάρκας καὶ ὀστά, τὸ ἄρρεν τοῦ εἴδους, ἀλλὰ τὸν ἰδικόν της ἄνδρα, ἐκεῖνον ποὺ αὐτὴ ἐδημιούργησε μέσα εἰς τοὺς φλογεροὺς ἐρημικοὺς πόθους της καὶ τὰ μυστικὰ ὄνειρά της. Τὸν ἄνθρωπον δηλαδὴ Πάθος, τὸ Ὂν τὸ ἄσπιλον καὶ αἰθέριον, ἐκεῖνον τέλος τὸν ὁποῖον ὁ πρῶτος τυχὼν ἐρχόμενος θὰ παρίστα, ὡραῖος ἢ ἄσχημος νέος ἢ ὥριμος, κομψὸς ἢ ἀγροῖκος, ἀρκεῖ ἡ γλῶσσά του νὰ ἦτο ἑλκυστικὴ καὶ μελιστάλακτος. Καὶ δὲν ἔχετε παρὰ νὰ τὴν προσέξετε καλά, διότι ἡ ἐλαχίστη ἀμέλεια ἐκ μέρους σας εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ σᾶς παράσχῃ ἀνησυχίας τὰς ὁποίας εἶνε δίκαιον νὰ διατηρήσητε διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐξαιρέτου της συζύγου.

Ἐπὶ τέλους τὴν νυμφεύουν. Εἶνε ἡ πραγματικότης ἡ ὁποία ἀποτόμως παρουσιάζεται μὲ ὅλην τὴν ὑλικὴν καὶ ἀπατηλὴν ἀκολουθίαν τῶν χυδαίων λεπτομερειῶν, καὶ τῶν κτηνωδιῶν τῶν ἀπεριγράπτων. Ἄ! Ἰδοὺ τέλος πάντων ἐξεπαιδεύθη! σκέπτονται. Ἐξεπαιδεύθη! Θὰ ἔπρεπε νὰ εἰπῇ κανεὶς καλύτερα ὅτι ἐξηρεθίσθη. Μήπως ἀλλάζει κανεὶς θρησκείαν εἰς ἕν τέταρτον τῆς ὥρας! Μήπως εἶνε ἀνθρώπινον νὰ λησμονήσῃ κανεὶς ἀποτόμως ἕνα ὄνειρον τὸ ὁποῖον τόσον ἐθώπευσε κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὡραιοτέρων ἐτῶν τῆς ζωῆς του; Ἐγειρομένη τὴν ἐπαύριον τῶν γάμων της ἡ νεαρὰ γυνή, δὲν φαίνεται μεταπηδήσασα εἰς ἕνα θετικισμὸν διὰ τὸν ὁποῖον οὐδὲν πρᾶγμα τὴν εἶχε προπαρασκευάσει. Κρεμᾶται τότε ἰσχυρότερον εἰς τὴν παρθενικὴν πίστιν της, καὶ ἐξομολογεῖται εἰς τὸν ἑαυτόν της, ὅτι ὁ ἄνδρας της δὲν εἶνε ὁ ἄνθρωπος ποὺ ὀνειρεύετο, ἀκριβῶς διότι δὲν εἶνε παρὰ ἕνας ἄνδρας. Καὶ τοῦ ἐκχωρεῖ μὲν τὸ σῶμά της διὰ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν συνήθειαν, ἀλλ' ἡ σκέψις της εἰσδύει εἰς τὸ ἄπειρον, μέχρις ὅτου οἱ ὀφθαλμοί της σταματήσουν εἰς μίαν νέαν προσωποποίησιν τῆς ποιήσεώς της.

Καὶ ὅταν εὕρῃ τὴν προσωποποίησιν αὐτὴν δὲν μένῃ παρὰ νὰ τὴν κατακτήσῃ. Τὸ καθῆκον τότε διαμαρτύρεται, ἀλλ' ὁ πόθος ἐπιμένει. Ὁ πόλεμος ὅμως ἤρχισε καὶ παρατείνεται μέχρις ὅτου ὁ σύζυγος γενόμενος ζηλότυπος, παρεντίθεται φανερὰ πλέον ὡς ἐμπόδιον. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἡ ὑπόθεσις ἐκρίθη, καὶ ἡ γυνὴ δὲν ἔχει πραγματικῶς παρὰ ἕνα ἐραστήν.

Ἔπειτα ὅταν καὶ ἡ νέα αὐτὴ πραγματικότης τελειώσῃ λόγῳ ἐξισώσεως πρὸς τὴν πρώτην, τὸ ἰδεῶδες ἐπαναλαμβάνει τὴν κυριαρχίαν του, καὶ ἡ καρδία ἐπανέρχεται εἰς τὴν κατάστασιν τῆς διαθεσιμότητος. Μία τρίτη δοκιμὴ γίνεται μία τετάρτη ἐπίσης, τὴν ὁποίαν μία πέμπτη κατ' ἀνάγκην θ' ἀκολουθήσῃ. Τέλος ὅταν πλέον ὁ πραγματικὸς ἄνθρωπος εὑρεθῇ καὶ γίνῃ τελείως γνωστός, ὅταν ἀποδειχθῇ διὰ τῆς πείρας ὅτι ὁ σύζυγος ἤξιζεν ὅσον καὶ ὁ ἐραστής, ἢ ὅτι αὐτὸς ἐδῶ δὲν ἤξιζεν ὅσον ἐκεῖνος, ἡ γυνὴ περιφρονεῖ καὶ τοὺς δύο καὶ γίνεται θρησκόληπτος, πάντοτε δυνάμει τῆς πρωτογόνου της πίστεως πρὸς τὸ ἰδεῶδες. Ἐξαπατηθεῖσα ὅμως ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ ἔρωτος, ρίπτεται τότε εἰς τὴν θρησκείαν, καὶ οὕτω ἡ ἀμάθειά της τὴν κάμνει νὰ περιπέσῃ ἀπὸ μίαν δεισιδαιμονίαν εἰς ἄλλην...

Δοθέντος ὅτι ἡ γνῶσις τοῦ κόσμου θὰ διδαχθῇ ἀργὰ ἢ γρήγορα εἰς τὰς γυναῖκας, ὑπάρχει ὀλιγότερος κίνδυνος νὰ ἐκθέσῃ κανεὶς τὴν ἀθῳότητά των εἰς τὴν ἡλικίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ προσωπικότης των δὲν δύναται νὰ τεθῇ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν, παρὰ νὰ τὰς ὑποβάλῃ εἰς τὴν δοκιμασίαν αὐτήν, καὶ εἰς ἐποχὴν μάλιστα τόσῳ τολμηρὰν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ φυσικὴ καλλονὴ δὲν χρησιμεύει παρὰ ὡς βάσις πρὸς ἀπόκτησιν πείρας. Ὑπάρχουν λοιπὸν δύο εὐεργετήματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διδάξῃ κανεὶς εἰς τὰς νεάνιδας ἀπὸ τῆς ἡλικίας των τῆς πλέον τρυφερᾶς. Εὐεργέτημα εὐθύτητος διὰ τὴν κρίσιν των, καὶ εὐεργέτημα ἀσφαλείας διὰ τὸ πρόσωπόν των.»

Σὲ ἀσπάζομαι

ΑΡΤΕΜΙΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΙΕΡΕΥΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΝ

Τὰ κοινοτικὰ συμβούλια τῆς Νήσου ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην Κυθήρων τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ νῦν Ἱερέως τῆς Μονῆς Μυρτιδίων διότι, κατὰ τὴν γνώμην των, ὁ ἀθλοφόρος αὐτὸς ρασοφόρος, οὔτε τὴν Μονὴν ἐξυπηρετεῖ, οὔτε καὶ τὴν Κυθηραϊκὴν κοινωνίαν. Εἶνε εὐχάριστον ὅτι τὰ κοινοτικὰ συμβούλια ἐκινήθησαν, ἔστω καὶ ἀργά, εἰς μίαν τοιαύτην ἐνέργειαν ἡ ὁποία σκοπὸν ἔχει νὰ χαρίσῃ εἰς τὴν Μονὴν τὴν γαλήνην, τὴν τάξιν, καὶ πρὸ παντὸς τὴν εὐπρέπειαν.

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Εἰς ἀνταπόκρισιν ἐκ Καραβᾶ δημοσιευομένην εἰς ἄλλην στήλην, γίνεται λόγος, μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ἡμερομισθίων τῶν τεχνιτῶν, καὶ τῶν ἀγωγίων ἐν τῇ νήσῳ. Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι αἱ σημεριναὶ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι τῶν ἀτόμων ἐπιβάλλουν μερικάς τινας αὐξήσεις εἰς ὡρισμένα ἐπαγγέλματα. Πολὺ ὅμως φοβούμεθα μήπως διὰ τῶν ὑπερβολικῶν αὐξήσεων τεθῇ ἡ νῆσος εἰς λαμπρὰν ἀπομόνωσιν. Διότι κανεὶς βέβαια δὲν θ' ἀποφασίσῃ νὰ μεταβῇ πλέον εἰς Κύθηρα ὅπου μία κότα κοστίζει τὸ διπλάσιον μιᾶς ὁμοίας ἐν Πειραιεῖ καὶ ὅπου μία ἁπλὴ διαδρομὴ ἐπὶ ὄνου μέχρι Μυρτιδίων κοστίζει τὸ τριπλάσιον μιᾶς κούρσας αὐτοκινήτου εἰς ἐξοχικὸν κέντρον τῶν Ἀθηναϊκῶν περιχώρων.

ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΦΡΟΥΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ

Ἡ νῦν Κυβέρνησις πιστεύουσα ὅτι ἡ αἰτία τῆς κακοδαιμονίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι αἱ δημοσιευόμεναι περιγραφαὶ τῶν αὐτοκτονιῶν, καὶ τῶν ληστειῶν, καὶ τῶν ἄλλων πληγῶν ποὺ μαστίζουν ἀπὸ ἐτῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐξέδωκε Νομοθετικὸν Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύεται, ἐπὶ ἀπειλῇ μεγάλων ποινῶν, πᾶσα τοῦ λοιποῦ λεπτομερὴς ἀναγραφὴ ἐν τῷ τύπῳ τῶν ὡς ἄνω λαμβανόντων χώραν περιστατικῶν.

Εὐτυχὴς τέλος πάντων τόπος ἡ Ἑλλὰς Ὅλα της εἶνε πρωτότυπα! Ἐντὸς ὀλίγου θὰ πληροφοροῦνται οἱ ξένοι, ὅτι ἡ Πατρίς μας εἶνε μόνος τόπος εἰς τὸν ὁποῖον τίποτε τὸ σπουδαῖον δὲν θὰ συμβαίνῃ, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἡ χώνευσις τῶν ληστῶν, καὶ τῶν καταχραστῶν καὶ ὅλων τῶν λωποδυτῶν τοῦ λαϊκοῦ ἱδρῶτος, δὲν θὰ ταράσσεται ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ ἐφημεριδοπώλου τοῦ ἕως χθὲς διαλαλοῦντος τὴν δόξαν της.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΜΩΝ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 9 τῆς 30 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας ἐδημοσιεύσαμεν τὸν Νόμον 3298, ***«Περὶ τρόπου καταβολῆς ἀντισηκωμάτων κλπ.»*** τῶν ἀνυποτάκτων καὶ λιποτακτῶν, μετὰ ἐπεξηγηματικῆς ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Σήμερον παραθέτομεν νέαν ἐπεξηγηματικὴν ἐγκύκλιον τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου ***«Περὶ ὑποχρεώσεων ἀνυποτάκτων κ. λ. π.»*** ὡς καὶ ***Πρόσκλησιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ τῶν ἐν ἀναβολῇ κατατάξεως διατελούντων»*** πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων συμπολιτῶν μας.

Ἀριθ. Πρωτ. 20378 Αὔξ. ἀριθ. ἐγκ. 255

Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ
καὶ Διεύθυνσις Στρατολογίας
Τμῆμα Στρατολογίας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓ. ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Πρὸς ἁπάσας τὰς Στρατιωτικὰς καὶ Ἀστυνομ. Ἀρχάς.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

«Περὶ κλήσεως εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ τῶν ἐν ἀναβολῇ κατατάξεως διατελούντων»

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 146 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3328 Νόμου «περὶ Στρατολογίας τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ».

ΚΑΛΟΥΜΕΝ

Εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ ἀπὸ πρώτης Σ)βρίου μέχρι 10ης ἰδίου μηνὸς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν, πάντας τοὺς ἐν ἀναβολῇ κατατάξεως λόγῳ σπουδῶν διατελοῦντας δυνάμει τῶν πρὸ τοῦ Νόμου 3328 ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὅσοι περιλαμβάνονται εἰς τὸ ἄρθρον 67 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου περὶ Στρατολογίας, δὲν θὰ προσέλθωσιν, τοιοῦτοι δὲ εἶναι :

α'.) Οἱ φοιτηταὶ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ Πανεπιστημίων καὶ τῶν τῆς Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς καὶ Ἀνωτέρας Ἐμπορικῆς Σχολῆς οἱ ὁποῖοι ἦγον τὸν Ἰανουάριον ἐ. ἔ. τὸ τρίτον ἔτος τῶν σπουδῶν αὐτῶν.

β'.) Οἱ σπουδασταὶ τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ὡς καὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Πολυτεχνικῶν Σχολῶν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐγγεγραμμένοι κατὰ τὴν ἄνω χρονολογίαν εἰς αὐτάς.

γ'.) Οἱ μαθηταὶ τῶν προσηρτημένων Σχολῶν τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου οἱ ὁποῖοι διήνυον κατὰ τὴν ἄνω ἐποχὴν τὸ προτελευταῖον ἔτος τῶν σπουδῶν αὐτῶν.

Οἱ δὲ μαθηταὶ τῶν προσηρτημένων τούτων Σχολῶν τοῦ Πολυτεχνείου ὡς καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν ἐν τῷ Κράτει Δημοσίων Γυμνασίων, Δημοσίων Διδασκαλείων, Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν καὶ Ἱερατικῶν τοιούτων, οἱ ἄγοντες κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἐποχὴν ἤτοι τὸν Ἰανουάριον ἐ. ἔ. τὸ τελευταῖον ἔτος τῶν σπουδῶν των θέλουσι προσέλθῃ πρὸς κατάταξιν ὡς περαιώσαντες ἤδη τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔτος τῶν σπουδῶν αὐτῶν καὶ ὑποστάντες τὰς ἐξετάσεις των. Ἐξαιρέσει ἐκ τούτων τῶν μὴ προαχθέντων οἵτινες δικαιοῦνται ἀναβολῆς κατατάξεως, καὶ τῶν μεταξεταστέων οἵτινες θὰ προσέλθωσιν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν.

Πάντες οἵτινες θέλουσι παραμείνει ἐν ἀναβολῇ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 71' τοῦ Νόμου περὶ Στρατολογίας ὑποβολὴν τῆς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένης πιστοποιήσεως περὶ τῶν σπουδῶν αὐτῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου πρὸς τὰ οἰκεῖα Στρατολογικὰ Γραφεῖα αὐτῶν ἄλλως ἀκυρωθήσονται αὐτοδικαίως αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν περὶ ἀναβολῆς κατατάξεως.

Μετὰ τῶν ἀνωτέρω καλοῦνται ὅπως προσέλθωσι πρὸς κατάταξιν καὶ πάντες οἱ τυχόντες ἀναβολῆς κατατάξεως λόγῳ ὑπηρετοῦντος ἀδελφοῦ αὐτῶν καὶ ὧν ἡ ἀναβολὴ κατατάξεως ἔληξε ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως ἐκ τοῦ στρατεύματος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τούτου.

Ἐπίσης καλοῦνται ὅπως προσέλθωσιν κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν καὶ οἱ μόνιμοι Ταχυδρομικοί, Τηλεγραφικοί, καὶ Τηλεφωνικοὶ ὑπάλληλοι τῶν κλάσεων 1919, 1920 καὶ 1921 οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1923 Ν. Δ. ὡς τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 3066 τῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν.

Ἅπαντες οἱ διὰ τῆς παρούσης Διαταγῆς καλούμενοι θέλουσι καταταγῆ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις 1ον Σύνταγμα Πεζικοῦ πλὴν τῶν Ταχυδρομικῶν οἱ ὁποῖοι θὰ προσέλθωσι εἰς τὰ Συντάγματα τῆς διαμονῆς των.

Οἱ βραδέως προσελευσόμενοι διωχθήσονται ποινικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 96 τοῦ νόμου περὶ Στρατολογίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Αὐγούστου 1925.

Ὁ Ὑπουργὸς
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 20380 Αὔξ. ἀρ. ἐγκ. 256

Διεύθυνσις Στρατολογίας
καὶ Διεύθ. Στρατ. Δικαιοσύνης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓ. ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Πρὸς ἁπάσας τὰς Στρατιωτικὰς Ἀρχὰς

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

«Περὶ ὑποχρεώσεων ἀνυποτάκτων κλπ.

Ἀμφιβολίαι ἠγέρθησαν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 3328 ἐπὶ τῶν ἑξῆς ζητημάτων.

α'.) Ποῖαι αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἀνυποτάκτων τῶν κλάσεων 1923, 1924 καὶ 1925 ἤτοι, ἂν διώκονται οὗτοι ποινικῶς δυνάμει τοῦ ἄνω Νόμου ἢ ὑπέχωσι τὰς προσθέτους ὑπηρεσίας τοῦ καταργηθέντος 425 Νόμου.

β'.) Ποῖαι αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἀπαλλαγέντων τῶν κλάσεων 1923 καὶ 1924 τῶν μὴ καταβαλόντων ἐμπροσθέσμως τὸ ἀντισήκωμα αὐτῶν ἢ δόσιν τινὰ αὐτοῦ.

γ'.) Μέχρι ποίας ἐποχῆς δύνανται οἱ τῆς κλάσεως 1925 νὰ ὑποβάλωσι τὰς περὶ ἀπαλλαγῆς ἢ ἀναβολῆς κατατάξεως αὐτῶν αἰτήσεις ἄνευ προστίμου.

Ἐπὶ τούτων γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι :

1) Οἱ ἀνυπότακτοι τῶν κλάσεων 1923, 1924 καὶ 1925, ἐφ' ὅσον προσῆλθον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ καταργηθέντος νόμου 425, ἤτοι μέχρι τῆς 29 Μαΐου 1925 συμπεριλαμβανομένης (ὅτε ἤρξατο ἡ ἰσχὺς τοῦ νέου Στρατολογικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 3328) ἢ καὶ ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 96 δεκαημέρου προθεσμίας (ἤτοι μέχρι τῆς 8 Ἰουνίου 1925 συμπεριλαμβανομένης) ὑπέχουσι τὰς κατὰ τὸν νόμον 425 ὑποχρεώσεις, ἤτοι τὰς ὑπ' αὐτοῦ καθοριζομένας προσθέτους ὑπηρεσίας. Ἐφ' ὅσον δὲ οὗτοι προσῆλθον μετὰ τὴν 8 Ἰουνίου 1925, ὑπέχουσι τὴν κατὰ τὸν νέον Στρατολογικὸν Νόμον ποινικὴν εὐθύνην.

2) Οἱ ἀπαλλαγέντες τῶν κλάσεων 1923 καὶ 1924 οἱ μὴ καταβαλόντες ἐμπροσθέσμως λήξασαν τινὰ δόσιν τοῦ ἀντισηκώματος αὐτῶν καὶ τούτῳ τὸ λόγῳ θεωρούμενοι ἀνυπότακτοι κατὰ τὸν 425 Νόμον, δὲν διώκονται ποινικῶς ἀλλὰ δύνανται νὰ καταβάλωσι τὰς καθυστερουμένας δόσεις καὶ νὰ ἐξαγοράσωσι τὰς προσθέτους αὐτῶν ὑπηρεσίας κ.λ.π. κατὰ τὸ ἄρθρον 103 καὶ ἑπ. τοῦ Νόμου αὐτοῦ καθ' ὅσον τοιαύτην κατηγορίαν ἀνυποτάκτων (λόγῳ καθυστερήσεως ἀντισηκωμάτων) δὲν ἀναγράφει ὁ νέος νόμος 3328.

3) Αἱ περὶ ἀπαλλαγῆς ἢ ἀναβολῆς κατατάξεως αἰτήσεις τῶν στρατευσίμων τῆς κλάσεως 1925 εἶναι δεκταὶ καὶ ἄνευ προστίμου μέχρι 1ης Ὀκτωμβρίου ἐ. ἔ. δεδομένου ὅτι τὸν μῆνα Ἰανουάριον ἐ. ἔ. καθ' ὃν κατὰ τὸν νέον Νόμον ἔδει νὰ ὑποβάλωνται αὗται δὲν ὑπῆρχεν ὁ Νόμος οὗτος, τὸν δὲ μῆνα Ἰούνιον καθ' ὃν ἔδει νὰ ὑποβληθῶσι αὗται συμφώνως τῷ νόμῳ 425, εἶχε καταργηθῇ ὁ τελευταῖος οὗτος.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. 234)17-7-25 Ἐγκύκλιον ἡμῶν Διαταγὴν καταργοῦμεν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1925.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Κ. Ξ. ΝΙΔΕΡ

Ἀργυριάδης Θεόδ.
Ταγ)ρχης Πεζικοῦ

ΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

ΤΟ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΦΙΛΟΪΤΗ ΑΡΩΝΗ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας, ἐδημοσιεύσαμεν τὴν ὕπαρξιν κληροδοτήματος τοῦ Μιχαὴλ Ταμπάκη πρὸς σπουδὴν νέων ἐκ τῆς νήσου μας, περὶ τοῦ ὁποίου μὲ ἐξαιρετικὸν ἀληθῶς ἐνδιαφέρον ὡμίλησεν ὁ διακεκριμένος διδάσκαλος Μυλοποτάμου καὶ συμπολίτης κ. Δημ. Ι. Στρατηγός.

Διὰ τὸ κληροδότημα τοῦτο τοῦ ὁποίου τὴν ὕπαρξιν ἠγνόει τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἐγένοντο αἱ κατάλληλοι ἐνέργειαι εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξευρεθῇ ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ τελευταία θέλησις τοῦ ἀειδίμου ἐκείνου εὐεργέτου τῆς Νήσου μας.

Ἐκτὸς ὅμως τοῦ ἀνωτέρω κληροδοτήματος ὑπάρχει καὶ ἕτερον κληροδότημα τοῦ Φιλοΐτη Ἀρώνη, τὸ ὁποῖον, ἄγνωστον καὶ αὐτὸ μέχρι πρὸ ὀλίγου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἐγένετο γνωστὸν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου μας κ. Παν. Τσιτσίλια. Ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον δὲ τὸ ὁποῖον ἔσπευσε νὰ συγκεντρώσῃ πάντα τὰ σχετικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐν λόγῳ κληροδοτήματος ἀρνούμεθα τὰς πληροφορίας μας τὰς ὁποίας καὶ δημοσιεύομεν, ὅπως λάβῃ γνῶσιν καὶ ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς διὰ νὰ ἴδῃ ὅτι εὑρέθησαν πάντοτε ἄνθρωποι ἁπλοϊκοὶ μὲν καὶ ἀγράμματοι, ἀλλὰ μὲ ψυχὴν μεγάλην καὶ αἰαίσθητον, οἱ ὁποῖοι ἠγάπησαν τὴν παιδείαν καὶ ἠθέλησαν μὲ αὐτὴν νὰ ὁπλίσουν τὰς νέας κυθηραϊκὰς γενεάς. Ἡμεῖς τοὐλάχιστον αἰσθανόμεθα ἐξαιρετικὴν συγκίνησιν δημοσιεύοντες τὴν τελευταίαν θέλησιν ἑνὸς ἁπλοῦ Κυθηρίου, οἷος ὁ ***Φιλοΐτης Ἀρώνης***, ὁ ὁποῖος πρὸ 35 ὁλοκλήρων ἐτῶν ἐπόθησε τὴν ἀνάπλασιν τῆς Κυθηραϊκῆς ψυχῆς διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως.

— Ποῖος ὁ Φιλοΐτης Ἀρώνης.
— Ποῖον τὸ ἐπάγγελμά του.
— Ἡ Διαθήκη του.

Ὁ Φιλοΐτης Ἀρώνης καταγόμενος ἐκ τοῦ χωρίου Ἀρωνιάδικα τῆς ἐπαρχίας μας, ἐγκατεστάθη εἰς τοὺς **Μολάους** τῆς Λακωνικῆς ὅπου καὶ μετήρχετο τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ***σιδηρουργοῦ***. Ἄνθρωπος θεοσεβὴς καὶ ἐργατικός, ἐκατόρθωσε σὺν τῷ χρόνῳ νὰ σχηματίσῃ ἱκανὴν περιουσίαν διὰ τὴν ἐποχήν του τῆς ὁποίας τὸ μεγαλύτερον μέρος προώρισεν δι' ἀγαθοεργοὺς σκοπούς.

Κατὰ τὸ 1890 ἀντιληφθεὶς οὗτος ὅτι ἐγήρασε πλέον, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ τακτοποιήσῃ τὴν περιουσίαν του, ἐκάλεσε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Δημητρίου Ἀθανασάκη τὸν συμβολαιογράφον Μολάων Μελέτιον Καλογερᾶν ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὑπηγόρευσε τὴν διαθήκην του.

Ἡ διαθήκη φέρει ἀριθμὸν 553 τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1890. Δι' αὐτῆς ἐκληροδοτήθησαν εἰς διαφόρους ἀνεψιὰς τοῦ διαθέτου ἀγροί τινες, περιβόλια, καὶ ἐλαιόδενδρα, κείμενα ἐν Κυθήροις, ἀπηλλάγησαν διάφοροι ὀφειλέται τοῦ διαθέτου ἐκ τοῦ πρὸς αὐτὸν χρέους των, ἕτεροι δέ τινες ὑπεχρεώθησαν νὰ καταθέσουν τὰ ἥμισυ τῶν ὀφειλομένων εἰς διαφόρους ναούς. Τὸ κυριώτερον ὅμως μέρος τῆς Διαθήκης τὸ καὶ ἀφορῶν τὴν νῆσον μας εἶναι τὸ ἀκόλουθον:

«..........Ἀφήνω τὸ ἐντὸς τῆς Νεαπόλεως τοῦ Δήμου Βοιῶν μαγαζεῖον μου, εἰς τὸν ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ἱερὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἀφήνω τοὺς δύο ἀγρούς μου κειμένους εἰς θέσιν Μούτρα, τοῦ χωρίου Μπαρμπακηγιάνικα εἰς τὸν ναὸν τοῦ χωρίου Ἀρωνιάδικα οἱ Ταξιάρχαι, ὅπως τὸ εἰσόδημα τούτων νέμεται ὁ ἐφημέριος τοῦ ναοῦ τούτου καὶ μὲ μνημονεύει.

Ἀφήνω καὶ διατάσσω ὅπως αἱ εἰς τὴν κυριότητά μου μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑπ' ἀριθμ. ἑξάκις χιλιοστὸν ἑξηκοστὸν ὄγδοον τῆς πρώτης Ἰουλίου 1886 ἔτους, ὑπ' ἀριθμ. δέκα ἐννέα χιλιάδες ἑκατὸν ἕνδεκα τῆς εἰκοστῆς δευτέρας Ἰουνίου 1887 ἔτους, ὑπ' ἀριθ. ἑπτάκις χιλιοστὸν διακοσιοστὸν πεντηκοστὸν πρῶτον τῆς πρώτης Ἰουλίου 1886 ἔτους, ὑπ' ἀριθμ. ἑξάκις χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ἐννενηκοστὸν τρίτον τῆς τριακοστῆς Μαρτίου 1888 ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθμ. δεκάκις χιλιοστὸν διακοσιοστὸν ἑβδομηκοστὸν τέταρτον τῆς πρώτης Ἰουλίου 1886 ἔτους ἐκ δραχμῶν εἰκοσιτεσσάρων περίπου χιλιάδων κατὰ τὴν σημερινὴν ἀξίαν των, νὰ μένουν εἰς τὸ κατάστημα τῆς Τραπέζης ταύτης ἐφ' ὅσον τοῦτο ὑπάρχει, διορίζω δ' ὅπως ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον Κυθήρων, καὶ τὸν Δήμαρχον καὶ Πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Ποταμοῦ τῶν Κυθήρων, λαμβάνουν τοὺς τόκους ἢ μερίσματα ἐτησίως ἐκ τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν νὰ κτίσωσιν ἐντὸς τοῦ χωρίου τῆς γεννήσεώς μου Ἀρωνιάδικα τοῦ Δήμου Ποταμοῦ διδακτήριον κατάστημα, ὅπερ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς Ἑλληνικὸν σχολεῖον, ἐκ δὲ τῶν ὑπολοίπων ἐτῶν ἀτελευτήτως νὰ πληρώνεται ὁ μισθὸς τοῦ χρησιμεύοντος ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ τῆς γεννήσεώς μου Ἑλληνοδιδασκάλου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ληφθῶσιν εἰμὴ μόνον τὰ μερίσματα ἢ τόκοι τὸ δὲ κεφάλαιον τῶν μετοχῶν νὰ μένῃ ἀνέπαφον........»

— Τὸ σημερινὸν ποσὸν τοῦ κληροδοτήματος.
— Ἡ μεταβολὴ τῶν ἐκπαιδευτικῶν συνθηκῶν τῆς Νήσου μας.
— Ποῖον τὸ καθῆκον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ ποσὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται σήμερον τὸ ὡς ἄνω κληροδότημα εἶναι δραχμαὶ 338.000. Ἐκ τούτων δραχμαὶ 62.500 ἀποτελοῦσι τὰ μερίσματα τῶν πέντε μετοχῶν μέχρι τέλους τῆς Α΄. ἑξαμηνίας τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ὡς παρατηρεῖ τις ἡ θέλησις τοῦ διαθέτου εἶνε ὅπως εἰς τ' Ἀρωνιάδικα ἱδρυθῇ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον μὲ ἕνα Ἑλληνοδιδάσκαλον. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅμως καθ' ἣν συνετάχθη ἡ διαθήκη μέχρι σήμερον αἱ ἐκπαιδευτικαὶ συνθῆκαι τῆς Νήσου μας μετεβλήθησαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀρωνιαδίκων ἠλαττώθη σημαντικώτατα εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ μόνον δι' αὐτῶν συντήρησις ἢ καὶ μαθητῶν γειτονικῶν ἀκόμη σχολείων μιᾶς τάξεως Ἑλληνικοῦ Σχολείου, οὐδ' εἶνε εὐχερὴς ἡ ἐξεύρεσις Ἑλληνοδιδασκάλου καὶ ἡ πληρωμὴ αὐτοῦ μὲ τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦ κληροδοτήματος, ὡς ἐπίσης καθίσταται ἀδύνατος καὶ ἡ κατασκευὴ κτιρίου ὡς σχολείου μὲ τὰ ὑπάρχοντα σήμερον χρήματα τῶν μερισμάτων ἀνερχόμενα, ὡς προείπομεν, εἰς δραχμὰς 62.500. Ἀλλὰ καὶ νὰ μένῃ νεκρὸν καὶ ἀδρανὲς τὸ κληροδότημα δὲν εἶνε νομίζομεν ὀρθόν. Διὰ τοῦτο θὰ ἔπρεπεν ἡ διὰ τῆς Διαθήκης ὁρισθεῖσα ἐπιτροπὴ συνερχομένη νὰ ἐξεύρῃ τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου, χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς θελήσεως τοῦ διαθέτου καταστήσῃ χρήσιμον τὸ ἐν λόγῳ κληροδότημα.

Τρόπος, κατὰ τὴν γνώμην μας, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο εὐχερὴς ἡ χρησιμοποίησις τοῦ κληροδοτήματος εἶναι ὁ ἑξῆς: Εἰς τ' Ἀρωνιάδικα δὲν ὑπάρχει Σχολικὸν κτίριον ἄξιον τοῦ προορισμοῦ του διὰ τὸ ἐκεῖ δημοτικὸν Σχολεῖον. Θὰ ἦτο λοιπὸν δυνατὸν ὅπως διὰ τῶν ὑπαρχόντων τόκων τοῦ κληροδοτήματος, καὶ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων καὶ μικρᾶς τινος βοηθείας τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ Ἀρωνιάδων, κατασκευασθῇ διδακτήριον σημερινοῦ ρυθμοῦ φέρον τὸ ὄνομα τοῦ Φιλοΐτη Ἀρώνη τὸ ὁποῖον νὰ στεγάσῃ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, μέχρις οὗ καταστῇ δυνατὸν νὰ μετατραπῇ εἰς ἑλληνικὸν σχολεῖον, ὅπως ἠθέλησεν ὁ διαθέτης. Ἐὰν δὲ δὲν εἶναι εὐχερὴς καὶ ἡ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ κατασκευὴ τοῦ κτιρίου, τότε ἂς γίνῃ ἕνα τοκοχρεωλυτικὸν δάνειον ἐξυπηρετούμενον ἐκ τῶν τόκων τοῦ κληροδοτήματος. Πρὸς τὰς σκέψεις αὐτὰς νομίζομεν ὅτι θὰ εἶναι σύμφωνον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Διότι σκοπὸς τοῦ μακαρίτου Ἀρώνη δὲν ἦτο βέβαια νὰ μένῃ τὸ κληροδότημα ἀχρησιμοποίητον ἐπὶ τόσον μακρὸν χρόνον.

Ἂς συνέλθῃ λοιπὸν ἡ ἁρμοδία Ἐπιτροπή, καὶ ἂς λάβῃ σχετικὰς ἀποφάσεις βεβαία οὖσα ὅτι θὰ ἔχῃ καὶ τὴν ὑποστήριξιν ὅλων ὅσοι ἀγαποῦν τὴν παιδείαν, καὶ ἰδιαιτέρως τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀρωνιάδικα οἵτινες, ἐὰν ἔδειξαν ὅτι ἦσαν ἱκανοὶ νὰ κατασκευάσουν τὴν ὡραιοτέραν ἐκκλησίαν τῆς Νήσου, δὲν θὰ ὑστερήσουν ἐπωφελούμενοι ἑνὸς εὐγενοῦς κληροδοτήματος συγχωρίου των, νὰ κατασκευάσουν καὶ ἀνάλογον σχολεῖον διὰ τὰ τέκνα των.

ΓΚΑΣΠΑΡΕ ΓΚΟΤΣΙ

Ο ΙΔΙΟΤΡΟΠΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ἦτο κάποτε ἕνας ζωγράφος, δὲν ἐνθυμοῦμαι ἀκριβῶς εἰς ποῖον τόπον, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ νὰ εἶνε πολὺ ἰδιότροπος, ἐπερνοῦσεν ὅλους τοὺς ὁμοίους του. Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν τέχνην του ἦτο ἱκανὸς καὶ ἔμπειρος, συχνὰ πυκνὰ μετέβαλλε χαρακτῆρα σὲ τέτοιο βαθμό, ποῦ καὶ ὁ Ἰὼβ ἀκόμη θ' ἀπηλπίζετο μαζύ του.

Ἦτο πρὸ παντὸς ἱκανότατος νὰ κάνῃ προσωπογραφίες εἰς τρόπον ὥστε ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἐζωγράφιζε νὰ φαίνεται ὅτι ἐζωγραφίσθη ἀπὸ τὴ Φύσι. Καὶ ἐὰν τὸ πινέλλο του θὰ ἠμποροῦσε νὰ μιλήσῃ, ἀσφαλῶς θὰ ἔλεγεν ὅτι— Ὁ πίναξ αὐτὸς ἔχει ζωή.— Ὁ ζωγράφος μας θὰ εἶχε τῆς καλύτερες ἐργασίες εἰς τὴν πόλιν, ἀλλὰ ἦτο τόσον πολὺ ἰδιότροπος, ποῦ λίγοι ἀπεφάσιζαν νὰ μπλέξουν μαζί του. Διότι ἐνῶ π.χ. ἀπεφάσιζε νὰ ζωγραφίσῃ κάποιον, ἔπειτα ἐπὶ δεκαπέντε ὁλόκληρες μέρες καμμιὰ διάθεσι δὲν εἶχε ν' ἀκούσῃ γι' αὐτὸν (ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει εἰς τοὺς ζωγράφους) καὶ τὸ χειρότερον, ὅτι ἤθελε καὶ καλὰ καὶ σώνῃ οἱ πελάται του νὰ ἔχουν τὴν ἴδια ψυχικὴ διάθεση ποῦ θὰ εἶχε καὶ αὐτὸς τὴν ὥρα ποῦ θὰ τοὺς ἐζωγράφιζε. Δηλαδὴ ἐὰν αὐτὸς ἦτο εὔθυμος, σὲ ὑπεχρέωνε νὰ ἔχῃς καὶ σὺ ἕνα μειδίαμα εἰς τὰ χείλη μὲ τὸ ὁποῖον σὲ ἐζωγράφιζε σχεδὸν ἕως τὰ μισὰ τῆς εἰκόνος. Ἐὰν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ μέχρις οὗ τελειώσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ κατέβαινε εἰς τὸ κεφάλι ἢ τοῦ ἤρχετο εἰς τὴν ψυχὴ καμμιὰ λύπη, σὲ ὑπεχρέωνε ν' ἀλλάξῃς καὶ σὺ πρόσωπο, καὶ νὰ φαίνεσαι ὅπως καὶ αὐτὸς λυπημένος! Καὶ ἔτσι ξανάρχιζε πάλι τὸ σχέδιο. Ἀλλὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ποτὲ δὲν κατόρθωνε νὰ τελειώσῃ ἕνα ἔργο χωρὶς ἐν τῷ μεταξὺ νὰ μὴ σ' ἔχῃ κάμῃ ν' ἀλλάξῃς πρόσωπο, κατὰ τὴν ἰδική του πάντα διάθεσι, τόσον ποῦ φαινότανε περίεργο πῶς κατόρθωνε ν' ἀποπερατώσῃ ἕνα ἔργο μὲ τόσην ὅπως ἐφαίνετο τελειότητα.

Εἰς ὅλα τὰ ἀνωτέρω θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ προσθέσῃ καὶ τὸν κίνδυνον ποῦ διέτρεχε ν' ἁρπαχθῇ μαζύ του εἰς τὰ χέργια, διότι ἐνῶ τὴ μιὰ μέρα σοῦ ἔκανε τὴ λαμπρότερη ὑποδοχὴ εἰς τὸ ἀτελιέ του τὴν ἄλλη μέρα ἠμποροῦσε καὶ νὰ σὲ δαγκάσῃ ἀκόμη, καὶ νὰ σοῦ πετάξῃ εἰς τὸ πρόσωπο τῆς μπογιές του καὶ τὰ πινέλλα του, καὶ νὰ φωνάζῃ σὰν ἀγριεμένος σκύλος.

Εἶχε λοιπὸν ὁ ζωγράφος μας γίνῃ τόσον περίφημος καὶ ἀπὸ τὴν τέχνη του καὶ ἀπὸ τῆς ἰδιοτροπίες του, ποὺ δὲν ὑπῆρχε πληὰ ἄνθρωπος εἰς τὴν περιφέρειά τουπου νὰ μὴν τὸν γνωρίζῃ.

Μιὰ μέρα, γενομένου λόγου περὶ αὐτοῦ εἰς ἕνα κύκλο διαφόρων προσώπων, ἔτυχε νὰ βρίσκεται εἰς τὸν κύκλον αὐτὸν καὶ κάποιος ὀνόματι Πίππος, ἄνθρωπος μᾶλλον χυδαῖος ἀλλὰ πολὺ διασκεδαστικός, καὶ ἱκανὸς νὰ ἐφευρίσκῃ λέξεις κοροϊδευτικές, ποῦ τὸν ἔκαναν νὰ εἶναι εὐχάριστος καὶ περιζήτητος γιὰ συντροφιά. Ὁ Πίππος λοιπὸν αὐτός, ὅταν ἤκουσε νὰ γίνεται τόσος λόγος γιὰ τῆς ἰδιοτροπίες τοῦ ζωγράφου, εἶπε στὴν παρέα του: — Ἐγὼ κύριοι, εὐχαρίστως θ' ἀνελάμβανα νὰ ἐκδικηθῶ ὅλους ὅσοι ἔπεσαν θύματα τῶν ἰδιοτροπιῶν του, ἀρκεῖ νὰ ἠμπορούσατε νὰ μὲ ντύσετε γιὰ δυὸ ὧρες σὰν κανένα μεγάλο ἀφέντη.—Ναί, ναί—τοῦ ἀπήντησαν ὅλοι.

Πράγματι, σὲ λίγη ὥρα ὁ Πίπος εἶχεν ἕνα κοστοῦμι ροῦχα ποὺ τὸν ἔκαναν νὰ φαίνεται σὰν βασιληᾶς. Ὅταν δὲ ἑτοιμάσθη καλά, ἐκάλεσε ἕνα φίλο του εἰς τὸν ὁποῖον εἶπε τὰ σχέδιά του, καὶ τὸν ἔστειλε εἰς τὸ ζωγράφο. Ὁ φίλος, παρέστησεν εἰς τὸν ζωγράφον, ὅτι ὁ Πίππος εἶναι μέγας εὐγενὴς καὶ εἶχε πλούτη ἀμύθητα καὶ τοῦ ὑπεσχέθη δὲν γνωρίζω καὶ 'γὼ πόσες ἑκατοντάδες χρυσῶν σκούδων ἐκ μέρους του γιὰ νὰ τοῦ κάμῃ τὴν προσωπογραφία του.

Ὁ ζωγράφος ὅταν ἤκουσεν ὅλα αὐτά, καὶ μάλιστα ὅτι θὰ ἔπαιρνε τόσους παράδες, ἐπέταξεν ἀπὸ τὴ χαρά του, καὶ διότι ἀκόμη εἶχε τὴν ἐλπίδα νὰ συστηθῇ καὶ εἰς ἄλλα σπουδαῖα ἀρχοντικὰ ὑποκείμενα. Ὁ φίλος τοῦ Πίππου δὲν παρέλειψεν ἐπίσης νὰ προσθέσῃ, ὅτι ὁ εὐγενὴς ξένος, εἰς κανένα μέρος τῆς Εὐρώπης δὲν εὗρε ζωγράφον ἱκανὸν νὰ τὸν ζωγραφήσῃ, καὶ ὅτι ὅταν ἤκουσε νὰ γίνεται λόγος περὶ τῆς μεγάλης φήμης του, ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ διασχίσῃ μεγάλας ἀποστάσεις ξηρᾶς καὶ θαλάσσης διὰ νὰ ζωγραφισθῇ ἀπὸ τὰ χέρια του.

Οἱ ἄνθρωποι οἱ ἀνόητοι καὶ ἰδιότροποι, ὅταν ἀκούσουν χρήματα καὶ κολακευθοῦν εἰς τὴν φιλοδοξίαν των, πολὺ εὐχαριστοῦνται καὶ ἀποκτοῦν ἀμέσως καλὴν διάθεσιν. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ζωγράφος μας, ἤκουσε μ' εὐχαρίστησιν τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ Πίππου τοῦ ἔκαμε ἀρίστην ὑποδοχὴν καὶ τοῦ ὥρισε ἡμέραν συναντήσεως. Ὅταν ἦλθεν ἡ προσδιορισθεῖσα ἡμέρα, ὁ Πίππος μετέβη εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ζωγράφου συνοδευόμενος ἀπὸ πλῆθος ὑπηρετῶν καὶ ντυμένος σὰν πρίγκιψ. Ὁ ζωγράφος τὸν ὑπεδέχθη ἐξαίρετα. Ὁ Πίππος τὸν ηὐχαρίστησε, τὸν συνεχάρη γιὰ τὴ μεγάλη του φήμη, ἐκάθισε, ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα μικρὸ ρολογάκι τὸ ὁποῖον ἔκαμε νὰ κτυπήσῃ τὴν ὥρα γιὰ νὰ μάθῃ πότε θ' ἄρχιζε ἡ ζωγραφιά, καὶ ἅπλωσεν ἐπιτηδείως τὰ χέρια του γιὰ νὰ φανοῦν τὰ πλούσια καὶ πολύτιμα δακτυλίδια ποῦ ἐφοροῦσεν εἰς τὰ δάκτυλά του. Ἐν τέλει δέ, ἔλαβε θέσιν γιὰ πόζα.

Ὁ ζωγράφος ἐμετροῦσε μὲ τὸ νοῦ του τὰ σκοῦδα ποὺ θὰ ἔπαιρνε, καὶ τοῦ φαινότανε πληὰ ὅτι τὰ εἶχε σίγουρα εἰς τὰ χέρια του, διότι ἄλλως τε τὸ μοντέλλο του ἦτο εὐκολοζωγράφιστο. Διότι ὁ Πίππος εἶχε ἕνα πρόσωπο πλατὺ μὲ μερικὲς γραμμές, ἢ μᾶλλον ρυτίδες, τόσον χαρακτηριστικές, ποὺ θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ τὸν ζωγραφίσῃ μὲ ἁπλοῦν καρμπόν. Στόμα μεγάλο, χείλη χονδρά, χρῶμα μᾶλλον ἰῶδες παρὰ ρόδινο, μάτια μεγάλα καὶ γαλανά, καὶ μιὰ μύτη μεγάλη καὶ σουβλερὴ καρφωμένη ἐπάνω ἀπὸ τὸ στόμα του.

Τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν ἦτο εὔκολον ὅπως εἶχεν ὑπολογίσει ὁ ζωγράφος. Ὁ Πίππος εἶχεν ἐκ φύσεως κάποιον ἐλάττωμα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐπιδεξίως καλλιεργήσει γιὰ νὰ κάνῃ τὸν κόσμο νὰ γελᾷ. Εἶχε δηλαδὴ τὴν ἱκανότητα, ὅταν ἤθελε, μὲ μικρὸ σπρώξιμο τῆς χειρός, νὰ στρέφῃ τὴν ἄκρη τῆς μύτης του πότε ζεξιὰ καὶ πότε ἀριστερά, καὶ νὰ τὴν ἀφίνῃ ἐκεῖ καρφωμένη σὰν νὰ ἦτο ἐκ φύσεως βαλμένη ἐκεῖ.

Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ Πίππος ἐκάθισε καὶ ἐφρόντισε νὰ συμμορφωθῇ ὅσον ἠμποροῦσε καλύτερα μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ ζωγράφου, ἤρχισεν ὁ τελευταῖος αὐτὸς νὰ κάνῃ τὸ σχέδιό του, καὶ ποῦ καὶ ποῦ νὰ παραγγέλῃ: Διόρθωσε τὸ πρόσωπο, κύτταξε τὸ μουσαμά, ἄφισε λίγο τὸ χέρι..... Ἔτσι λοιπὸν εἶχε σχεδὸν τελειώσει τὸ πρῶτο σχέδιο, ὅταν ἐφάνη εἰς τὸν Πίππο ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργεια καὶ αὐτὸς τὰ σχέδιά του. Σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ ὁ ζωγράφος ἦτο προσηλωμένος εἰς τὸ σχέδιο, δίδει ἔξαφνα καὶ μὲ τρόπο μιὰ σπρωξιὰ μὲ τὰ δάκτυλα εἰς τὴ μύτη του καὶ τὴν κάνει καὶ στρίβει πρὸς τὸ ἄλλο μέρος, σὰν νὰ ἦταν ἀνεμοδείκτης.

Ὁ ζωγράφος ὅταν σήκωσε τὰ μάτια καὶ ἐκύταξε τὸν Πίππο εἰς τὸ πρόσωπο, παρ' ὀλίγο νὰ μείνῃ ἀπὸ τὴ μεταβολὴ ποῦ ἀντελείφθη, ἀλλ' ἐκρατήθη καὶ εἶπε μέσα του.—Τί διάβολο; Στραβώθηκα; Τί ἔφτιαξα ἐδῶ;— Ἀμφιβάλλει ἀκόμη λίγο, τρίβει τὰ μάτια του, καὶ σιωπᾷ. Διότι βλέποντας γυρμένη τὴ μύτη πρὸς τὸ ἄλλο μέρος, καὶ πιστεύοντας πῶς ἦτο δικό του τὸ σφάλμα ἐνόμισεν ὑποχρεωσί του νὰ διορθώσῃ τὸ σχέδιο. Καὶ ἄρχισε πάλι νὰ τὸ διορθώνῃ. Ὁ Πίππος, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε σηκωθῇ γιὰ νὰ παρατηρήσῃ τάχα ἀπὸ κοντὰ τὸ σχέδιο, ἐπέστρεψε εἰς τὴ θέσι του καὶ ἐκάθησε δύο ἀκόμη ὁλόκληρες ὧρες ἕως ὅτου νὰ τοῦ διορθώσῃ ὁ ζωγράφος τὴ μύτη του. Ὅταν δὲ πάλιν ἀντελήφθη, ὅτι τὸ σχέδιο εἶχε πληὰ διορθωθῇ, καὶ ὁ ζωγράφος τραβοῦσε τῆς τελευταῖες γραμμές, δὲν χάνει καιρὸ καὶ ξαναδίνει ἄλλη μιὰ σπρωξιὰ τῆς μύτης του καὶ τὴν γυρίζει ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος!

Ὁ ζωγράφος στρέφει καμμιὰ φορὰ τὰ μάτια του καὶ μόλις βλέπει τὴ νέα στροφὴ τῆς μύτης, ἐνόμισεν ὅτι ἐτρελλάθη! Ἐν τούτοις τόσην ἐπίδρασιν εἶχον εἰς τὴ ψυχή του τὰ χρυσᾶ σκοῦδα, ὥστε ἔλαβε ὑπομονὴν ἀκόμη μιὰ φορά, καὶ χωρὶς νὰ πῇ τίποτε ξανάρχισε νὰ διορθώνῃ τὸ σχέδιο. Ἀλλὰ ἡ ἱστορία δὲν ἐτελείωσεν. Ὁ Πίππος μὲ τὴν ἴδια ὑπομονὴ καὶ ψύχραιμος, ἔστριβε διαρκῶς τὴ μύτη του. Καὶ τὴν εἶχε στρίψει ἀκόμη ἄλλαις δυὸ φορές, ὁπότε πληὰ ὁ ζωγράφος, μὴ ὑποφέρων νὰ βλέπῃ μιὰ μύτη ἡ ὁποία ποτὲ δὲν στεκόταne σταθερὴ εἰς τὴ θέσι της, ἔχασε τὴν ὑπομονή, καὶ ἅρπαξε καὶ τελάρο καὶ πινέλα καὶ μπογιὲς καὶ τὰ πέταξεν ὅλα εἰς τὸ πάτωμα κραυγάζοντας:

—Αὐτὲς ἡ μύτες ποὺ δὲν εἶνε σταθερὲς νὰ πᾶνε εἰς τὸ διάβολο νὰ τῆς ζωγραφίσῃ!

—Καὶ αὐτοὶ οἱ ζωγράφοι, ἀπήντησεν ὁ Πίππος, ποῦ ἀλλάζουν συχνὰ διάθεσι, νὰ μὴν ἀξιώνωνται ποτὲ νὰ ζωγραφίζουν μύτες!

Καὶ ὁ καθένας ἐπῆγε στὴ δουλειά του, ὁ ἕνας μὲ τὰ καπρίτσια του, καὶ ὁ ἄλλος μὲ τὸν ἀνεμοδείκτη τὴ μύτη του, ὁ ἕνας μὲ τῆς βλαστήμιες του, καὶ ὁ ἄλλος μὲ γέλοια γιὰ τὸ κατόρθωμά του. ***(Τέλος)***

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΝ

Γενικὸν εἶνε σήμερον τὸ παράπονον ὅτι τὰ χρήματα εἶνε σπάνια, ὅτι ὑπάρχει ἔλλειψις χρημάτων. Νομίζομεν λοιπὸν ὅτι πράττομεν ἀγαθὸν ἔργον διδάσκοντες εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην χρημάτων τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ ἔχωσι πάντοτε τὸ βαλάντιον αὐτῶν πλῆρες. Θέλω νὰ τοὺς μάθω τὸ ἀληθινὸν μυστήριον τῆς ἀποκτήσεως τῶν χρημάτων, τὴν ἀλάνθαστον μέθοδον τῆς γεμίσεως τῶν κενῶν βαλαντίων, καὶ τὸν τρόπον τοῦ νὰ μὴ μείνωσι ταῦτα ποτὲ εὔκαιρα.

Κατὰ τοῦτο, δύο ἁπλοῖ κανόνες, καλῶς ὅμως τηρούμενοι, εἶνε ἀρκετοί.

Ἰδοὺ ὁ πρῶτος. ***Ἡ τιμιότης καὶ ἡ ἐργασία νὰ ἦναι οἱ ἀχώριστοί σου σύντροφοι.***

Ἰδοὺ καὶ ὁ δεύτερος. ***Ἐξόδευε καθ' ἡμέραν μίαν δεκάραν ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰ κέρδη σου.***

Ἐὰν φυλάττῃς τοὺς δύο ἁπλοῦς τούτους κανόνας, τὸ μέχρι τοῦδε χαλαρὸν βαλάντιόν σου θ' ἀρχίσῃ νὰ φουσκώνῃ, καὶ πατὲ πλέον δὲν θὰ φωνάξῃ, ὅτι ἡ κοιλία του εἶνε εὔκαιρος· οὐδέποτε πλέον θὰ σ' ἐνοχλοῦν οἱ δανεισταί σου, οὐδέποτε θὰ σὲ κατατρώγῃ ἡ πεῖνα, οὔτε θὰ σὲ παγώνῃ ἡ γυμνότης. Ὁ οὐρανὸς θὰ λάμψῃ διὰ σὲ λάμψιν ζωηροτέραν, καὶ παλμοὺς ἡδονῆς θὰ κτυπήσῃ ἡ καρδία σου.

Σπεῦσε λοιπὸν ν' ἀκολουθήσῃς τοὺς κανόνας τούτους καὶ νὰ γείνῃς εὐτυχής. Ἀπομάκρινε τοῦ πνευματός σου τὴν παγετώδη πνοὴν τῆς θλίψεως, καὶ ζῆσε ἐλεύθερος καὶ ἀνεξάρτητος. Τότε θὰ ἦσαι ἀληθὴς ἄνθρωπος, καὶ ὅταν βλέπῃς πλησιάζοντα τὸν πλούσιον, δὲν θὰ κρύπτῃς τὸ πρόσωπόν σου. Δὲν θὰ δοκιμάσῃς τὴν δυσαρέσκειαν αἰσθανόμενος σεαυτὸν μικρόν, ἐνῶ οἱ υἱοὶ τῆς τύχης θὰ βαδίζωσιν εἰς τὰ δεξιά σου. Διότι ἡ ἀνεξαρτησία, εἴτε μετὰ πολλῆς εἴτε μετ' ὀλίγης περιουσίας, εἶναι ζωὴ λίαν εὐτυχής, ἀναβιβάζουσά σε εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν μετὰ τῶν ὑπερηφάνων ἐκείνων ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους στολίζουν οἱ βαθμοὶ καὶ τὰ παράσημα Ὢ! ἔσο φρόνιμος καὶ φιλόπονος. Ἂς συμβαδίζῃ μαζύ σου ἀπὸ πρωΐας ἡ ἐργασία, καὶ ἂς σὲ συνοδεύῃ μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἡ ἑσπέρα θὰ φέρῃ εἰς σὲ τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὸν ὕπνον. Ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ χρηστότης ἂς ἦναι ὡς ἡ ψυχὴ τῆς ψυχῆς σου.

Καὶ τὴν δεκάραν μὴ λησμονῇς καὶ τὴν τακτικὴν κατάθεσιν αὐτῆς, ὡς εἰς ἀποθεματικὸν ταμεῖον, μετὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ πληρωμὴν τῶν λοιπῶν σου ἐξόδων.

Καὶ τότε πίστευε ὅτι φθάνεις εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς εὐτυχίας. Τότε ἡ ἀνεξαρτησία θὰ ἦναι ὁ θώραξ σου, ἡ ἀσπίς σου, ἡ περικεφαλαία σου, καὶ συγχρόνως ὁ στέφανός σου. Τότε θὰ περιπατῇς ὑψηλὰ κρατῶν τὸ μέτωπον, καὶ δὲν θὰ κύπτῃς ἔμπροσθεν τῶν πολυτελῶν ἐνδυμάτων, διότι θὰ τὰ φοροῦν ἄνθρωποι ἐλεεινοὶ ἂν καὶ ἔχοντες πλούτη, οὔτε θὰ δεχθῇς ῥάπισμα, διότι ἡ χεὶρ τοῦ ῥαπίζοντος φορεῖ δακτυλίδια ἐξ ἀδαμάντων.

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΑΣ ΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ κατωτέρω γνησίας δημοτικῆς ἐμπνεύσεως ποίημα, ἐκδηλωτικὸν τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ Ἕλληνος, μετεφράσθη εἰς πλείστας Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας. Εἰς τὴν Γερμανικὴν μάλιστα ἔχει μεταφρασθῇ ἐμμέτρως ὑπὸ τοῦ περικλεοῦς Γκαῖτε. Ὁ υἱὸς δὲ τοῦ φιλέλληνος Γερμανοῦ Θειρσίου ἐζωγράφισεν ἐπιτυχῶς τὴν περιγραφομένην εἰς τὸ ποίημα αὐτὸ σκηνὴν εἰς ξεχωριστὸν πίνακα.

Ο ΧΑΡΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΕΘΑΜΕΝΟΙ

Γιατ' εἶναι μαῦρα τὰ βουνὰ καὶ στέκουν βουρκωμένα;
μὴν ἄνεμος τὰ πολεμᾷ, μηνὰ βροχὴ τὰ δέρνει;
Κι' οὐδ' ἄνεμος τὰ πολεμᾷ, κι' οὐδὲ βροχὴ τὰ δέρνει,
μόνε διαβαίνει ὁ Χάροντας μὲ τοὺς ἀποθαμένους
Σέρνει τοὺς νιοὺς ἀπὸ μπροστά, τοὺς γέροντας κατόπι,
τὰ τρυφερὰ παιδόπουλα 'στὴ σέλλ' ἀραδιασμένα.
Παρακαλοῦν οἱ γέροντες, τ' ἀγόρια γονατίζουν'
— «Χάρε μου, κόνεψ' εἰς χωριό, κόνεψ' εἰς κρύα βρύσι, νὰ πιοῦν οἱ γέροντες νερό, κι' οἱ νιοὶ νὰ λιθαρίσουν, καὶ τὰ μικρὰ παιδόπουλα νὰ μάσουνε λουλούδια.»
— «Κι' οὐδ' εἰς χωριὸ κονεύω γώ, κι' οὐδὲ σὲ κρύα βρύσι'
ἔρχοντ' ἡ μάναις γιὰ νερό, γνωρίζουν τὰ παιδιά των, γνωρίζονται τ' ἀνδρόγυνα καὶ χωρισμοὺς δὲν ἔχουν.»

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Τὰ ἐν Αὐστραλίᾳ τέκνα τοῦ κ. Παναγιώτη Χλέντζου ἢ Μπάϊλου ἀπέστειλαν διὰ τοῦ πατρός των εἰς τὸν κ. Δηλαβέρην εἴκοσι (20) λίρας Ἀγγλίας ὑπὲρ τοῦ λιμένος.

— Καὶ εἰς τὰ τέκνα καὶ εἰς τὸν πατέρα ἀπευθύνομεν θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν εὐγενῆ δωρεάν.

— Ὁ ναὸς τῆς Παναγίας Ἱλαριωτίσσης ἐν Ποταμῷ ἐπισκευάζεται, τὸ Δηλαβέρειον Μέγαρον στεγάζεται, καὶ ἡ πλατεῖα πλακοστρώνεται.

— Μὲ ἄλλους λόγους ὁ Ποταμὸς ἐξωραΐζεται ἀλλὰ ξενοδοχεῖον ὕπνου δὲν ἔχει.

— Τὸ εἴπομεν καὶ ἄλλοτε καὶ τὸ ἐτονίσαμεν. Ἡ παράστασις ἑνὸς τόπου πρέπει νὰ εἶνε μία ἀπὸ τὰς κυριωτέρας φροντίδας τῶν κατοίκων του.

— Ὅταν ἕνας ξένος μεταβαίνει εἰς Ποταμόν, πρέπει νὰ εὑρίσκῃ φαγητὸν καὶ ὕπνον. Ὅταν δὲν τὰ βρίσκει δικαίως θὰ μᾶς χαρακτηρίσῃ ὡς ἀπολιτίστους.

— Ἀλλὰ καὶ ἄλλην ἔλλειψιν ἔχει ὁ Ποταμός. Δὲν ἔχει ἕνα φοῦρνον ποῦ νὰ ἠμπορῇ νὰ βγάζῃ ψωμὶ καθημερινῶς.

— Ἡ κατασκευὴ ἑνὸς τοιούτου θὰ παρεῖχε μεγάλας ἐκδουλεύσεις καὶ εἰς τοὺς κατοίκους καὶ εἰς τοὺς ξένους.

— Ὅσοι συμπολῖται εὑρίσκονται ἐν στρατολογικῇ ἀταξίᾳ ἂς σπεύσουν νὰ τακτοποιηθοῦν. Ἡ Κυβέρνησις ἐννοεῖ νὰ καθαρίσῃ τὸ ἄγος τῆς λιποταξίας καὶ ἀνυποταξίας.

Διαταγαὶ αὐστηραὶ ἐδόθησαν εἰς τὰ καταδιωκτικὰ ὄργανα, νὰ προβοῦν εἰς αὐστηρὰν δίωξιν τῶν μὴ ἐκπληρωσάντων τὰς στρατιωτικάς των ὑποχρεώσεις.

— Νέα μόδα παντρειᾶς ἔβγῆκε τώρα. Ἀντὶ νὰ κλέβουν οἱ ἄνδρες τὰ κορίτσια κλέβουν τὰ κορίτσια τοὺς ἄνδρες.

— Μία νέα πρὸ ἡμερῶν ἔκλεψε ἕνα νέο. Τὸν ἐκλείδωσε εἰς τὸ δωμάτιό της, ἐπῆρε τὸ κλειδὶ εἰς τὴν τσέπη, καὶ ἔτρεξε νὰ φωνάξῃ τὸν παπᾶ νὰ τοὺς στεφανώσῃ.

— Ἡ προτίμησις τῶν κοριτσιῶν εἶνε εἰς τὰ πλουσιόπαιδα. Φροντίζουν δηλαδὴ νὰ κάνουν ἐκεῖνο ποῦ μιὰ φορὰ κάνανε τὰ φτωχόπαιδα ὅταν ἔκλεβαν πλουσιοκόριτσα.

— Γι' αὐτό, φόβος καὶ τρόμος ἔπιασε τοὺς ἑκατομμυριούχους ποῦ ἔχουν ἀγόρια.

— Τὰ κλειδώνουν εἰς τὰ σπήτια τους γιὰ νὰ μήπως τ' ἀρπάξουν τίποτε ξετσίπωτες, ὅπως λέγουν οἱ μαμμάδες των.

— Ἂν ἔκλεβαν τοὐλάχιστον οἱ ξετσίπωτες αὐτὲς τὰ γεροντοπαλλήκαρα, θὰ γλυτώνανε τὰ κοριτσόπουλα ἀπὸ τὰς καταδιώξεις των.

— Ἄλλη πάλιν αὐτοκτονία συνέβη εἰς τὰς Ἀθήνας. Μία Γαλλὶς ποῦ ἦτο χωρισμένη ἀπὸ τὸν ἄνδρα της ἐσκοτώθη γιατὶ βαρέθει νὰ ζῇ.

— Ἡ κυρία αὐτὴ εἰς τὸ γράμμα ποῦ ἄφηκε εἰς τὸ φίλο της μὲ τὸν ὁποῖον συζοῦσε τοῦ ἔγραφε:

— «Ἤμουν εὐτυχής, πολὺ εὐτυχὴς μαζύ σου, καὶ ἂν κάποτε ἐφαινόμην ἀχάριστη τοῦτο προήρχετο ἀπὸ τὴν ἀπεριόριστη ἀγάπη μου πρὸς ἐσένα καὶ ἀπὸ τὴ ζήλεια μου.»

Ἀχάριστη ἀπὸ ἀγάπη καὶ ζήλεια! Ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἴδια ἀσφαλῶς ἀφορμὴ θὰ εἶχεν ἀφήσει καὶ τὸν πρῶτο ἄνδρα της.

— Φαίνεται ὅτι δὲν ἠμπόρεσε νὰ πείσῃ τὸν ἑαυτό της ἡ φτωχή, ὅτι ἔκαμε ἰδιοκτησία της πραγματικὴ τὸ φίλο της.

— Διότι αὐτὸ συμβαίνει συνήθως μὲ τοὺς ἀνθρώπους ποῦ ζηλεύουν ὅταν ἀγαποῦν.

— Γίνονται ζηλότυποι διότι θεωροῦν κτήματων ἐκεῖνον ποῦ ἀγαποῦν καὶ σκοτώνονται ὅταν τοὺς τὸν πάρῃ ἄλλος!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συμπολίτας τοὺς λαμβάνοντας τὸ φύλλον καὶ μὴ ἀποστείλαντας τὴν συνδρομήν των θέλει διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τῆς ἐφημερίδος.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Δημήτριος Ἐμμ. Κομνηνὸς ἐκ τοῦ χωρίου Πορταλαμιάνικα καὶ ἡ ἐκ Κυθήρων δεσποινὶς Μαρία Ἐμμ. Κοντολέοντος ἠρραβωνίσθησαν.

***

Ὁ κ. Φώτιος Δ. Σάμιος καὶ ἡ δεσποινὶς Μαρία Ν. Σαμίου ἠρραβωνίσθησαν.

Γάμοι

Ὁ ἐν Μπούφαλω τῆς Ἀμερικῆς κ. Ἰωάννης Α. Μεγαλοκονόμος ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μετὰ ἐξαιρέτου νεάνιδος ἐκ Μακεδονίας.

***

Ὁ κ. Δημήτριος Ν. Τσολάκος καὶ ἡ δεσποινὶς Σταματία Π. Λεβούνη ἐτέλεσαν εἰς Γλυφάδα τῆς Ἀττικῆς τοὺς γάμους των.

Γεννήσεις

Ἡ κυρία Μαρία Παναγ. Σουρῆ παντοπώλου ἔτεκεν αἰσίως ἐν Πειραιεῖ θῆλυ.

***

Ἡ κυρία Γρηγορία Ν. Γλυτσοῦ ἔτεκεν αἰσίως εἰς Φριλιγκιάνικα ἄρρεν.

***

Ἡ σύζυγος τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Γεωργίου Βαμβακάρη ἔτεκεν αἰσίως ἄρρεν.

***

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Νικολάου Σαμίου Ποθητῆ ἔτεκεν αἰσίως ἐν Πειραιεῖ ἄρρεν.

***

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Κωνστ. Μαγουλᾶ Παγώνα ἔτεκεν αἰσίως ἐν Μπάλτιμορ τῆς Ἀμερικῆς θῆλυ.

Βαπτίσεις

Ἡ κυρία Δεσποινοῦλα Φάρου ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἐν Καραβᾷ τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Γεωργίου Τζωρτζοπούλου ὀνομάσασα αὐτὸ Θεόδωρον.

Θάνατοι

Ἀπεβίωσεν ἐν Ποταμῷ ὁ Παναγιώτης Γεωργόπουλος ἢ Περπέτης.

***

Ἀπεβίωσεν ἐν Καραβᾷ ὁ ἐννενηκοντούτης συμπολίτης Ἰωάννης Φατσέας.

***

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ἡ προσφυγοποῦλα δεκατριετὴς συμπολίτης Θεοχάρη θυγάτηρ τοῦ ἀπὸ τὰ Σπουλιάνικα κ. Παναγ. Κασσιμάτη.

***

Ἀπεβίωσεν εἰς Μυτάτα ἡ μήτηρ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου κ. Βρετοῦ Χανιώτη.

"ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ"

ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ἐτησία ..... Δρ. 30
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » Λίρας Ἀγγλ. 1
ΑΜΕΡΙΚΗΣ » Δολλάρια .. 5

Ἡ συνδρομὴ ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἀποδίδονται.

Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΕΛΑΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

5ον) Δύνανται νὰ ἐκριζωθῶσιν εὐκόλως αἱ μικραὶ ἐλαῖαι μὲ ὅλας τὰς ῥίζας των, ἐκ τοῦ σπορείου ἢ ἐκ τοῦ φυτωρίου, ὅταν πρόκειται νὰ φυτευθῶσιν εἰς τὴν ὁριστικήν των θέσιν. Τοῦτο εἶνε μέγα πλεονέκτημα, καθόσον αἱ ῥίζαι αὗται ἀναπτυσσόμεναι κάμνουσι ζωηροτέραν τὴν βλάστησιν καὶ μικροτέραν τὴν διάρκειαν τοῦ δένδρου.

6ον) Ἀναπτύσσονται εὐκόλως εἰς δροσεράς καὶ πετρώδεις γαίας καὶ ἀντέχουν πλειότερον εἰς τὸ κρύο, ἐπειδὴ ἔχουν ῥίζας βαθέως εἰσχωρούσας εἰς τὸ ἔδαφος.

7ον) Ἀναπτυσσόμενα τὰ ἐλαιόδενδρα λαμβάνουσι σχῆμα κανονικώτερον καὶ δὲν κάμνουν κουφάλες τόσον εὐκόλως, ὅσον τὰ προερχόμενα ἀπὸ παραφυάδας ἢ μοσχεύματα.

8ον) Παράγονται καὶ τελειοποιοῦνται εὐκολώτερον νέαι παραλλαγαὶ τῆς ἐλαίας.

9ον) Διὰ τῆς σπορᾶς κατορθοῦται νὰ ἔχωμεν εἰς μικρὰν ἔκτασιν γῆς πολλὰς σχετικῶς ἐλαίας, δηλαδὴ ἔχομεν οἰκονομίαν χώρου.

Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ διὰ τῆς σπορᾶς πολλαπλασιασμὸς παρουσιάζει ὅλα τὰ ἀνωτέρω πλεονεκτήματα, δικαίως πρέπει νὰ προτιμᾶται, ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατόν, ὑπὸ τῶν καλλιεργητῶν.

Ἐμβολιασμὸς τῆς ἐλαίας.

Τὰ περισσότερα δενδρύλλια τῆς ἐλαίας ὑποβάλλονται συνήθως εἰς ἐμβολιασμόν, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, εἴτε εἰς τὸ φυτώριον, κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐμφυτεύσεώς των ἐκλεγομένων πρὸς τοῦτο τῶν μᾶλλον ἀνεπτυγμένων δενδρυλλίων, εἴτε μετὰ τὴν ἐμφύτευσιν καὶ ῥιζοβόλησιν αὐτῶν εἰς τὴν ὁριστικήν των θέσιν.

Ἐνταῦθα θὰ ἐξετάσωμεν ὅλους σχεδὸν τοὺς κυριωτάτους τρόπους τοῦ ἐμβολιασμοῦ τοῦ πολυτιμοτάτου τούτου δένδρου, τοῦ ὁποίου τὸ προϊὸν καθὼς τὸ τῆς ἀμπέλου ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότατον μέρος τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς. Ἐμβολιάζονται δὲ τὰ ἑξῆς:

1ον) Αἱ ἀγριελαῖαι. 2ον) Τὰ δενδρύλλια, τὰ ὁποῖα παρήχθησαν ἀπὸ σπόρον (κουκούτσι) τῆς ἐλαίας.

3ον) Τὰ δενδρύλλια τὰ προερχόμενα ἀπὸ ἐξογκώματα καὶ παραφυάδας, ὅταν λαμβάνωνται ἀπὸ τὰς ῥίζας ἐμβολιασμένων ἀγριελαιῶν ἢ ἐλαιῶν, αἱ ὁποῖαι ἔγειναν ἀπὸ σπόρον.

4ον) Τὰ δενδρύλλια τὰ παραγόμενα διὰ μοσχεύματος (μὲ κλαδὶ) ἐλαιῶν, αἱ ὁποῖαι εἶνε κατωτέρας παραλλαγῆς, δηλ. ἀπὸ πρόστυχο σόϊ. Ἐν συντόμῳ μόνον εἰς τὰ δενδρύλλια, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ μόσχευμα (κλαδὶ) ἐκλεκτῆς παραλλαγῆς ἢ ἐκ παραφυάδων ἀρίστου εἴδους ἐλαιοδένδρου παραχθέντος διὰ μοσχεύματος, μόνον εἰς ταῦτα, λέγομεν, δὲν παρουσιάζεται ἀνάγκη ἐμβολιάσεως.

Ἡ ἐλαία δύναται νὰ ἐμβολιασθῇ δι' ὅλων τῶν μεθόδων τοῦ ἐμβολιασμοῦ, θεωροῦνται ὅμως καταλληλότεραι διὰ μὲν τὰ δενδρύλλια τῶν φυτωρίων ἢ τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ, διὰ μὲν τὰς μικρὰς (λευκάδες) ἢ τοῦ πλακίτου, διὰ δὲ τὰς ἀνεπτυγμένας ἡ τοῦ ἐγκεντρισμοῦ καὶ ἡ τοῦ στεφανίτου.

Οἱ παρ' ἡμῖν δενδροκόμοι μεταχειρίζονται μόνον τὸν ἐνοφθαλμισμόν, τὸν ἐγκεντρισμὸν καὶ τὸν στεφανίτην· τούτου δ' ἕνεκα αἱ μέθοδοι αὗται εἶνε γνωσταὶ καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ ἐνοφθαλμισμός. Ὁ ἐμβολιασμὸς οὗτος εἶνε ὁ μᾶλλον ἐν χρήσει, διότι εἶνε εὔκολος καὶ διότι δὲν παρουσιάζει πολλὰς ἀποτυχίας, ὅταν ἐκτελῆται μετὰ προσοχῆς καὶ εἰς τὴν κατάλληλον ἐποχήν. Πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἀνωτέρω ἐμβολιασμοῦ ὀφείλομεν νὰ ἐκλέξωμεν τὸν κατάλληλον κλαδίσκον, ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ ἀποσπασθῇ ὁ ὀφθαλμός, ὁ μέλλων νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐμβόλιον ἢ ἔνθεμα (μπόλι) Ὁ ἐκλεχθησόμενος κλαδίσκος πρέπει νὰ εἶνε ἡλικίας δύο ἢ τριῶν τὸ πολὺ ἐτῶν, χυμώδης (ζουμερὸς) καὶ νὰ ἀνήκῃ εἰς ἥμερον ἐλαίαν ἀρίστης ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν παραλλαγῆς καὶ εἰς τὸν ὑγιέστερον, καρποφορώτερον καὶ καλλίτερον αὐτῆς κλάδον. Μετὰ ταῦτα ἐμβολιάζομεν τὰ δενδρύλλια τῶν φυτωρίων ἢ τοὺς νέους κλάδους τῆς ἐλαίας κατὰ τὸν ἑπόμενον τρόπον. Ἐπὶ τοῦ λεπτοῦ κορμοῦ τοῦ δενδρυλλίου ἢ ἐπὶ νεαροῦ κλάδου τῆς ἐλαίας τῆς χρησιμευούσης ὡς τροφοῦ σχηματίζομεν τομὴν διὰ τοῦ εἰδικοῦ μαχαιριδίου τοῦ ἐμβολιασμοῦ. Εἰς τὴν τομὴν αὐτήν, ἡ ὁποία ἔχει σχῆμα Τ, εἰσάγεται τὸ ἔνθεμα ἢ ὁ ὀφθαλμὸς (μμάτι), ὁ ὁποῖος ἀποσπᾶται συγχρόνως ἐκ τοῦ μεσαίου μέρους τοῦ κλαδίσκου (μπολιοῦ) μετὰ τεμαχίου φλοιοῦ. Εἰσάγεται δὲ ἀφοῦ ἀποκοπῇ τὸ ἥμισυ τοῦ φύλλου τοῦ συνοδεύοντος τὸν ὀφθαλμόν, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ εἶνε ψημένος καὶ οὐδέποτε ἀνοιγμένος ἢ πολὺ τρυφερός. Κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐργασίαν θέτομεν τὸν κλαδίσκον ἢ τοὺς κλαδίσκους τοῦ ἐμβολιασμοῦ, δηλ. τὰ ἐμβόλια, εἴς τι δοχεῖον μὲ ὀλίγον ὕδωρ, ὅπως προφυλάξωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ἐξάτμισιν. Τώρα προκειμένου νὰ εἰσαγάγωμεν τὸν ὀφθαλμὸν (μμάτι) εἰς τὴν ἀνωτέρω Τ τομήν, ὑπεγείρομεν κατὰ πρῶτον ἑκατέρωθεν τὸν φλοιόν, χωρὶς νὰ πληγώσωμεν τὸ ξύλον, δι' ὀστεΐνης γλυφίδος προσηρτημένης εἰς τὸ μαχαιρίδιον τοῦ ἐμβολιασμοῦ καὶ κατόπιν θέτομεν τὸ ἔνθεμα τὸ ὁποῖον ὠθοῦμεν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω μετὰ τοσαύτης προσοχῆς καὶ ἐπιτηδειότητος καὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ πληρωθῇ ἡ τομὴ ὑπὸ τοῦ ἐνθέματος (ὀφθαλμοῦ), τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐφάπτηται τελείως μὲ τὸ ξύλον τῆς τροφοῦ. Κατόπιν κλείεται ἡ τομὴ διὰ τῆς προσεγγίσεως τῶν ἑκατέρωθεν αὐτῆς χειλέων τοῦ φλοιοῦ καὶ περιδένεται τὸ ἐμβόλιον διὰ βαμβακεροῦ ἢ μαλλίνου νήματος ἢ διὰ ταινιῶν ἐκ φλοιοῦ δένδρου τινός, ὡς λ.χ. τῆς μορέας ὅπως διατηρῆται ὁ φέρων τὸν ὀφθαλμὸν φλοιός, δηλ. τὸ ἔνθεμα τελείως προσκολλημένον μὲ τὸ ξύλον τῆς τροφοῦ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΕΡΑΝΩΝ ΔΙ' ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

Ὡς εἴχομεν ἀναγγείλει εἰς τὸ φύλλον τῆς 15 Ἰουλίου, ὁ Γυμνασιάρχης Κυθήρων δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον, ἐζήτησε τὴν ἔγκρισιν συστάσεως ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῷ σκοπῷ διενεργείας ἐράνων διὰ τὴν κατασκευὴν Γυμνασιακοῦ Μεγάρου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Νήσου μας. Ἤδη ἡ καταρτισθεῖσα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων ἐπιτροπή, λαβοῦσα τὴν ἄδειαν συλλογῆς ἐράνων, ἀπευθύνει, τὴν καὶ πρὸς ἡμᾶς σταλεῖσαν, κατωτέρω ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ Κυθηρίους.

Ἔκκλησις

Πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ Κυθηρίους

Ἡ παροῦσα γενεὰ τῶν Ἑλλήνων, ἀναπαυομένη ἤδη κατόπιν τόσων θριάμβων καὶ τόσων περιπετειῶν ἕνα προώρισται νὰ ἐκπληρώσῃ ὕψιστον προορισμόν, ἓν νὰ ἐπιτελέσῃ ὑπέροχον ἔργον: ***Νὰ παρασκευάσῃ τὴν διάδοχον γενεὰν ἀνωτέραν της.*** Ὑποχρέωσις ἱερὰ ἀπέναντι τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ, καθῆκον ἀπαράβατον ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους. Πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου μετὰ θέρμης χωροῦσα ἱδρύει σχολεῖα καὶ ἀνεγείρει μέγαρα πρὸς στέγασίν των. Ἐκεῖ μέσα σφυρηλατεῖ τοὺς χαρακτῆρας τῶν Ἑλλήνων τῆς αὔριον, ἐμφυσᾷ τὴν πνοὴν τοῦ νεοελληνικοῦ της πολιτισμοῦ, μεταδίδει τὸ ἱερὸν πῦρ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Θρησκείαν, πρὸς τὴν Πατρίδα, πρὸς τὴν οἰκογένειαν, τὸ πῦρ τὸ ὁποῖον ἐθέρμανε γενεὰς γενεῶν διὰ νὰ ἐπιτελέσουν ὅσα ὑπέρλαμπρα ἔργα λαμπρύνουν τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας μας. Ἐκεῖ μέσα γνωρίζει εἰς τοὺς αὐριανοὺς Ἕλληνας τὰ ὅσα ἐλαττώματα μᾶς ἔβλαψαν καὶ μᾶς ὤθησαν πλειστάκις εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ, διὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ ὅλα αὐτά, τοὺς ἀναβαπτίσῃ μέσα εἰς μίαν νέαν κολυμβήθραν ἀναγεννήσεως καὶ τοὺς προσφέρῃ αὔριον εἰς τὴν Πατρίδα Ἕλληνας ἰδιεώδεις.

Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἵδρυσε πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν πλῆρες Γυμνάσιον καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μας πατρίδα, εἰς τὸ ἀγαπητόμας νησί, εἰς τὰ Κύθηρα. Ἀλλὰ τὸ Γυμνάσιον στεγαζόμενον εἰς ἀκατάλληλον οἴκημα δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ πλήρως τὸν ὑψηλόν του προορισμόν, δὲν δύναται νὰ χαρίσῃ τὴν πρωτίστην εἰς τοὺς τροφίμους του τροφήν, τὸν καθαρὸν ἀέρα. Καὶ ἡ ἀνάπτυξις ἡ πνευματική, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ συμβαδίζῃ μὲ τὴν σωματικὴν τοιαύτην. Μέσα εἰς ἕνα στῆθος μεγάλο, ποὺ τὸ ἔχει εὐρύνει ὁ ἀὴρ ὁ καθαρὸς τοῦ Νησιοῦ, νὰ δυνηθῇ νὰ χωρέσῃ καὶ νὰ λειτουργήσῃ αὔριον μία καρδιὰ μεγάλη, ὅπως τὴν θέλωμεν καὶ ὅπως τὴν ὀνειρευώμεθα.

Ἀλλὰ τὸ μέγαρον, ποὺ θὰ στεγασθῇ τὸ Γυμνάσιον, τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν δὲν ἔχει τὴν οἰκονομικὴν δύναμιν νὰ μᾶς τὸ ἀνεγείρῃ. Προβάλλεται λοιπὸν ἡ ὑποχρέωσις νὰ κάμωμεν ὅτι ἔκαμαν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος: ***Νὰ τὸ ἀνεγείρωμεν ἡμεῖς κοινῷ ἐράνῳ τῶν ἁπανταχοῦ Κυθηρίων.*** Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συγκροτηθέντες εἰς Ἐπιτροπήν, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 60900 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, ἀπευθύνομεν τὴν παροῦσαν ἔκκλησιν, βέβαιοι ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑστερήσωσιν οἱ Κυθήριοι τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἀλλὰ προθύμως καὶ γενναίως συνεισφέροντες τὸν ὀβολόν των θ' ἀνεγείρωσιν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Νήσου των τὸ μέγαρον τοῦ Γυμνασίου των ἀντάξιον τοῦ Κυθηραϊκοῦ ὀνόματος.

Τὸ μέγαρον τοῦτο θ' ἀπαιτήσῃ δαπάνην ἄνω τῶν 800.000 δρ. ἄνευ τῶν ἐξαρτημάτων του (γυμναστηρίου, σκοπευτηρίου, βιβλιοθήκης μετ' ἀναγνωστηρίου, μουσείου, λουτροῦ, κήπου κτλ.) Τὸ ποσὸν τοῦτο πεποίθαμεν, ὅτι ταχέως θὰ σωρεύσῃ ἡ μεγάλη τῶν Κυθηρίων φιλοπατρία καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα αὐτὴν χωροῦμεν εὐέλπιδες ἐπὶ τὸ ἔργον παρακαλοῦντες ὅλους μαζὶ καὶ ἕνα ἕκαστον χωριστά, ὅπως ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης ἀποστείλωσι τὴν εἰσφοράν των διὰ τὸ ἐν λόγῳ μέγα κυθηραϊκὸν ἔργον. Καὶ ἀπευθύνομεν πρὸς πάντας τοὺς Κυθηρίους τὰς ἐγκαρδίους εὐχάς μας καὶ τοὺς ἀδελφικούς μας χαιρετισμούς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος

† Ο ΚΥΘΗΡΩΝ ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Σημ. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ ἐμβάσματα ἀπευθυντέα τῷ Σ. Μητροπολίτῃ κ. Δωροθέῳ, Προέδρῳ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ τῷ κ. Διον. Καλούτσῃ. Ταμίᾳ αὐτῆς.

Πρὸς τοὺς ἀποστέλλοντας τὴν εἰσφορὰν των χορηγεῖται σχετικὴ ἀπόδειξις. Πανηγυρικὸν τεῦχος, ἐκδοθησόμενον ἅμα τῇ περατώσει τοῦ ἔργου, θ' ἀναγράψῃ τὰς παρ' ἑνὸς ἑκάστου προσενεχθείσας εἰσφοράς.

— Δὲν ὑπάρχει γυνή, ὅσον δήποτε ἄσχημος καὶ ἂν εἶνε ἡ ὁποία νὰ μὴ ἔχῃ χαρακτηριστικὰ τοῦ κάλλους. *(Ὀβίδιος)*

— Μέγιστον ἐπὶ τοῖς καλλίστοις ἆθλον ἡ τιμή. μέγιστον γὰρ δὴ τοῦτο τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν. *(Ἀριστοτέλης)*

ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΤΟΥΣ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ

Ὁ ἐν Πειραιεῖ γνωστὸς συμπολίτης κ. Κοσμᾶς Σουρῆς ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν ἐλαιοχρωματισμῶν παντὸς εἴδους ὡς καὶ διακοσμήσεις οἰκιῶν, γραφείων κλπ. καὶ ἐκτελεῖ παραγγελίας ἐπιγραφῶν καὶ ἐν γένει πάσης ἐργασίας συναφοῦς πρὸς τὸ ἐπάγγελμά του.

Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν Σωκράτους καφενεῖον τὸ «Νέον Κέντρον» ἔναντι τοῦ Ὡρολογίου Βρυώνη.

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΑ

ΠΛΟΥΤΟΣ-ΤΡΟΦΗ-ΥΓΕΙΑ

Ἐξετάζοντες τὴν ἱστορίαν τῶν μελισσῶν διὰ μέσου τῶν αἰώνων παρατηροῦμεν ὅτι ἀπετέλεσεν αὕτη τερπνὴν ἐνασχόλησιν καὶ παρέσχεν εὐχαρίστησιν ἀκόμη καὶ εἰς ἐστεμμένας κεφαλάς. Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας Μαρία Τερέζα διετήρει μελισσοκομεῖον, ὡς μελισσοκόμος δὲ ἔκαμε πολλὰς ἀνακαλύψεις. Ἡ πρὸς τὰς μελίσσας ἀγάπη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Αὐστρίας ἦτο, οὕτως εἰπεῖν, κληρονομική, καθότι ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ διετήρει εἰς τὸν κῆπόν του μέγα μελισσοκομεῖον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν μελισσοκόμου γενναίως ἀνταμειβομένου. Ἐπίσης ἐχορήγει μεγάλα ποσὰ ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ταμείου διὰ τὸ σχετικὸν κονδύλιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους πρὸς διατήρησιν τῶν εἰδικῶν καθηγητῶν τῆς μελισσοκομίας εἰς τὰ διάφορα σχολεῖα, ἐνῷ τοὐναντίον ἡ τότε Γαλλικὴ κυβέρνησις ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ Γ' ἔδιδε μόνον 57 περίπου φράγκα ὡς ἐπιμίσθιον εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐν Λουξεμβούργῳ μελισσοκομείου.

Οἱ ἐντομολόγοι παραδέχονται τὴν μέλισσαν ὡς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς, δικαίως δὲ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐνεπνεύσθησαν τοὺς θαυμασιωτέρους στίχους πρὸς ταύτας, καὶ ἀφιέρωσαν εἰς τὴν ἐξύμνησιν αὐτῶν ὁλόκληρα κεφάλαια τῶν βιβλίων των.

Ὡς ἐκ τῆς μυθολογίας ἐμφαίνεται, ὁ Ἀρισταῖος ἦτο ὁ ἱδρυτὴς καὶ προστάτης τῆς μελισσοκομίας καὶ διὰ τοῦτο ἔδωκαν εἰς αὐτὸν οἱ ἀρχαῖοι τὸ ὄνομα τοῦ Μελισσέως.

Αἱ μέλισσαι εἰσήχθησαν ἐν Ἀττικῇ ὑπὸ τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Κρήτης Μελίσσου καὶ ἀδελφῆς τῆς Ἀμαλθείας καὶ ταχέως ἐπολλαπλασιάσθησαν ἐπὶ τοῦ ὄρους Ὑμηττοῦ, τοῦ Κιθαιρῶνος, τοῦ Πάρνηθος κλπ.

Περὶ μελίσσης διάφοροι συγγραφεῖς καὶ ἐπιστήμονες ἠσχολήθησαν. Ἐν Ἑλλάδι ὅμως ἡ βιβλιογραφία περὶ αὐτῆς εἶνε πενιχρὰ ἀκόμη. Ἐξεδόθησαν ἐν τούτοις ἔργα τινὰ ἐπιστημονικὰ μεγάλως διευκολύνοντα τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀσχοληθῶσι μὲ τὸ εὐγενὲς ἔργον τοῦ μελισσοκόμου.

Αἱ ποικιλίαι τῶν Μελισσῶν

Μελισσῶν πολλὰ εἴδη ὑπάρχουσιν, ἅτινα διὰ τῆς καλλιεργείας καὶ πιθανῶς ἐπίσης διὰ τῶν διασταυρώσεων ἀνεπτύχθησαν. Δι' ὃ καὶ ὑποδιηρέθησαν εἰς διάφορα εἴδη (ράτσας) ἔχοντα ποικίλον ἐξωτερικὸν καὶ διαφόρους ἰδιότητας.

Τοιαῦτα εἶναι:

1) Τὸ μᾶλλον διαδεδομένον εἶδος ἡ μέλισσα ἡ μελιτοφόρος ἢ ***κοινὴ μέλισσα*** ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ράτσαν τῶν μαύρων μελισσῶν. Ἡ ράτσα αὕτη εἶνε ἡ μᾶλλον διαδεδομένη ἐν Εὐρώπῃ καὶ κατάγεται ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Εἰς νεωτέραν ἐποχὴν εἰσήχθη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τουτέστιν εἰς τὴν βόρειον Ἀμερικήν, εἰς τὴν Νέαν Ζηλανδίαν, εἰς τὴν Βραζιλίαν, εἰς τὴν Χιλήν, καὶ εἰς τὴν Αὐστραλίαν.

Ἡ μελιτοφόρος μέλισσα εἶνε καλὴ συλλέκτρια μέλιτος, ἀρκετὰ δὲ γόνιμος χωρὶς νὰ ἔχῃ μεγάλην κλίσιν πρὸς σμηνουργίαν, καὶ εἰς τὴν συλλογὴν τῆς προπόλεως. Σχετικῶς πρὸς τὰ ἄλλα εἴδη τῶν μελισσῶν ἡ κοινὴ μέλισσα εἶναι ἠπιωτέρα καὶ διὰ τοῦτο εἶνε ἀξιοσύστατος ἀπὸ ὅλους τοὺς μελισσοκόμους.

Ἡ ἐργάτις τῆς κοινῆς ράτσας ἔχει μορφὴν κυλινδρικήν, χρῶμα τοῦ σώματος καστανὸν μελανωπόν, ὁ δὲ θώραξ καὶ τὸ ἰνίον καλύπτονται ὑπὸ τριχῶν καστανῶν ἐρυθρωπῶν. Αἱ κεραῖαι εἶνε μαῦραι καὶ ἔχουσι τὸ ἄκρον τοῦ τελευταίου ἄρθρου των καστανὸν κοκκινωπόν, οἱ πόδες μαῦροι, αἱ τρίχες τῶν κνημῶν καὶ τῶν ταρσῶν ἐρυθραί, τὰ δὲ νεῦρα τῶν πτερῶν καστανά. Οἱ κηφῆνες ἔχουν βαθύτερον χρῶμα ἀπὸ τὰς ἐργάτιδας. Τὸ μέγεθος τῆς βασιλίσσης, τῆς ἐργάτιδος καὶ τοῦ κηφῆνος εἶνε μέτριον σχετικῶς πρὸς τὰ ἄλλα εἴδη τῶν μελισσῶν.

2) ***Ἡ κιτρίνη ἢ Ἰταλικὴ μέλισσα*** κατάγεται ἐκ τῆς Ἰταλίας ὅπου ἐκαλλιεργήθη ἀπὸ παλαιοτάτης ἐποχῆς. Τὸ χρῶμά της εἶνε ἀνοικτότερον τῆς κοινῆς. ὑπερισχύει δὲ εἰς αὐτὴν τὸ κίτρινον πορτοκαλόχρουν. Τὸ σῶμα τῶν μελισσῶν τοῦ εἴδους τούτου καλύπτεται ἀπὸ τρίχωμα κιτρινωπὸν εἶναι πλέον ἐπίμηκες· τοῦτο δὲ τὰς κάμνει ὡραιοτέρας. Ἀνθίστανται κατὰ τῶν λεηλασιῶν καὶ δὲν ἀντέχουσιν εἰς τὸ ψῦχος. Εἶναι πολὺ ἤπιαι ὅταν εἶναι ἀπολύτως καθαρᾶς ράτσας, καὶ αἱ βασίλισσαι τοῦ εἴδους τούτου ἔχουσι μεγάλην γονιμότητα.

3) ***Ἡ Καρνιολικὴ μέλισσα*** εἶναι τὸ κοινότερον ἐξ ὅλων τῶν γνωστῶν εἰδῶν. Εἶναι καταλληλοτάτη διὰ τὴν παραγωγὴν μέλιτος εἰς μικρὰ πλαίσια· αἱ μέλισσαι αὗται διαχειμάζουν καλῶς καὶ συνάζουν ὀλίγην πρόπολιν. Ἔχουν δὲ τὸ ἐλάττωμα νὰ σμηνουργοῦν εὐκόλως καὶ γίνονται εὐκόλως λεηλάτριαι.

4) ***Ἡ Καυκασία μέλισσα*** εἶναι ἐπίσης κοινοτάτη καὶ ἀποκρούει εὐκόλως τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν. Δὲν ἔχει μεγάλην κλίσιν εἰς τὴν σμηνουργίαν καὶ διαχειμάζει καλῶς. Ἁρμόζει μᾶλλον εἰς τὰς χώρας τὰς ψυχράς, ὅπου ὑπάρχει ἀνθοφορία ὄψιμος.

5) ***Ἡ Δαλματικὴ μέλισσα*** θεωρεῖται ἀπὸ τὰ καλύτερα εἴδη τῶν μελισσῶν. Αἱ μέλισσαι τοῦ εἴδους τούτου ἔχουσι τὸ μειονέκτημα νὰ εἶναι πολὺ ἐπιθετικαὶ καὶ νὰ κλίνωσι πρὸς τὴν σμηνουργίαν· αἱ βασίλισσαί των ὅμως καθίσταται γονιμώταται.

6) ***Ἡ μέλισσα τῆς Κασπίας θαλάσσης ἢ Περσικὴ μέλισσα*** ὁμοιάζει πως πρὸς τὴν Κυπριακήν. Αἱ βασίλισσαι τοῦ εἴδους τούτου εἶνε μεγάλαι, σύμμετροι, ἔχουσαι ὡραῖον κίτρινον χρῶμα εἰς τὴν κοιλίαν, εἶνε γονιμώταται καὶ δύνανται νὰ παράγωσι δυνατὰ μελίσσια. Αἱ ἐργάτιδες τοῦ εἴδους τούτου εἶνε ζωηραὶ καὶ ὡραῖαι. Εἶνε πολὺ ἐπιθετικαὶ αἱ μέλισσαι τοῦ εἴδους τούτου καὶ κλίνουσι πρὸς τὴν λεηλασίαν. Δὲν ἔχουσι κλίσιν πρὸς σμηνουργίαν καὶ δὲν εἶνε τόσον φιλόπονοι.

7) ***Ἡ Κυπριακὴ μέλισσα εἶναι ὡραιοτάτη,*** αἱ δὲ βασίλισσαί της εἶνε γονιμώταται. Ἡ ὠοτοκία ἀρχίζει ἐνωρὶς καὶ τελειώνει πολὺ ἀργὰ καὶ διὰ τοῦτο τὸ εἶδος αὐτὸ κάμνει πολὺ δυνατὰ μελίσσια.

Αἱ ἐργάτιδες τῆς Κυπριακῆς ράτσας εἶνε πολὺ δραστήριαι, διὰ τοῦτο δίδουσι μεγαλύτερον εἰσόδημα ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας ράτσας. Ἐξαιρετικῶς εἰς τὴν ράτσαν ταύτην παρατηροῦμεν, ὅτι ἂν καὶ αἱ ἐργάτιδες φονεύουσιν ἀριθμόν τινα κηφήνων, ἐν τούτοις ἀφίνουσιν μερικούς, τοὺς ὁποίους ἀνευρίσκομεν καὶ μετὰ τὸν χειμῶνα πολλάκις. Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν μελισσῶν καὶ κατὰ τὴν σμηνουργίαν καὶ ὅταν μένουν ὀρφανὰ τὰ μελίσσια, κατασκευάζουν βασιλικὰ κελλία ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν κυψέλην. Ἡ ράτσα αὕτη ἔχει τὸ προτέρημα νὰ μὴ φονεύῃ τὰς νέας βασιλίσσας, ἀλλ' αἱ μέλισσαι ἐκδιώκουν αὐτὰς μόλις γεννηθῶσι τῆς κυψέλης καὶ ταύτας ἀνευρίσκομεν εἰς τὰ νέα σμήνη, ὁπότε δυνάμεθα νὰ τὰς χρησιμοποιήσωμεν εἰς τὰ ὀρφανὰ μελίσσια ἢ εἰς τὰ νεοχωριζόμενα δηλ. τὰ παραγόμενα τεχνικῶς διὰ χωρισμοῦ.

Αἱ μέλισσαι τῆς ράτσας ταύτης ἔχουσι μεγίστην πρακτικότητα ὡς πρὸς τὰς καιρικὰς μεταβολάς. Ἐπιτίθενται αὗται πολύ, ἰδίως ὅταν ἐγκλιματίζωνται μακρὰν τοῦ τόπου των. Κατὰ τὸν Bertrand αἱ ἐν Εὐρώπῃ ἀνατρεφόμεναι βασίλισσαι εἶναι ἀνώτεραι ἀπὸ τὰς ἀπ' εὐθείας εἰσαγομένας, ὁ δὲ χαρακτὴρ τοῦ εἴδους τούτου βελτιοῦται διὰ τῆς καλλιεργείας.

Αἱ μέλισσαι τῆς Κυπριακῆς ράτσας εἶνε πολὺ λεηλάτριαι, ἐνῷ τοὐναντίον προασπίζουν τὴν κατοικίαν των κατὰ τῶν ἐχθρῶν θαυμασίως.

8) ***Ἡ αἰγυπτιακὴ μέλισσα*** πιθανώτατα εἶναι ράτσα, ἥτις ἐξημερώθη ἀπὸ παλαιοτάτης ἐποχῆς. Ἡ εἰκὼν ταύτης ἐχρησίμευσεν ὡς ἔμβλημα τῆς κάτω Αἰγύπτου. Ἡ βασίλισσα τοῦ εἴδους τούτου εἶνε πολὺ εὐκίνητος καὶ τρέχει ταχέως ἐπὶ τῶν κηρηθρῶν. Ἡ ἐγκλιμάτησις ταύτης εἰς τὰς βορειοτέρας χώρας τὴν καθιστᾷ ἀγρίαν καὶ ἐπιθετικήν.

Ἔχει μεγάλην κλίσιν πρὸς τὴν σμηνουργίαν καὶ κατασκευάζει πολλὰ βασιλικὰ κελλία.

9) ***Ἡ Παλαιστινιακὴ μέλισσα*** ὁμοιάζει πρὸς τὴν Κυπριακὴν μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι κατασκευάζει περισσότερα βασιλικὰ κελλία φθάνουσα πολλάκις ἕως 300.

10) ***Ἡ Κεκροπία μέλισσα ἢ Ἑλληνικὴ μέλισσα*** θεωρεῖται ὑπὸ πάντων τῶν ἐντομολόγων ὡς ἡ μήτηρ ὅλων τῶν ἄλλων εἰδῶν. Εἶναι πολὺ ἀσθενικὴ καὶ ὁμοιάζει μὲ τὰς Αὐστριακὰς μελίσσας.

11) ***Ἡ Ἀδανσονία μέλισσα*** εὑρίσκεται εἰς τὴν Σενεγάλην καὶ ὁμοιάζει μὲ τὴν Ἰταλικήν.

12) ***Ἡ μελανόχρωμος μέλισσα*** εἰσαγομένη ἐκ τῆς Μαδαγασκάρης καλλιεργεῖται εἰς τὴν νῆσον τοῦ Μαυρικίου καὶ εἰς τὰς Καναρίους νήσους. Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν μελισσῶν ἔχει τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν ὅτι τὰ σμήνη μεταναστεύουσιν, οἱ δὲ κηφῆνες τοῦ εἴδους τούτου διατηροῦνται ἐπὶ ὁλόκληρον τὸ ἔτος.

13) Εἰς τὸν Κόγκον κατοικεῖ ***ἡ μέλισσα τῶν Αἰθιόπων*** (Apis nigritarum).

14) Εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν ἀπαντῶμεν τὴν ***Καφρικὴ μέλισσαν*** καὶ ***κυπελλωτὴν μέλισσαν*** (Apis scutellata).

15) ***Ἡ ζωνωτὴ μέλισσα*** (Apis zonata) εἶνε τὸ μεγαλύτερον εἶδος τῶν μελισσῶν εὑρισκόμενον εἰς τὴν νῆσον τῶν Κελέβων καὶ εἰς τὰς Φυλιππίνας νήσους. Τὸ μέγεθος τοῦ εἴδους τούτου εἶναι τὸ διπλάσιον ἀπὸ τῆς κοινῆς μελίσσης.

16) ***Ἡ Ἰνδικὴ μέλισσα*** εὑρισκομένη εἰς τὰς νήσους τῆς Σούδας καὶ εἰς τὴν Βεγγάλην.

17) ***Ἡ μέλισσα τῶν ἀνθέων*** εὑρισκομένη εἰς τὰς νήσους τῆς Σούδας. Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν μελισσῶν εἶναι τὸ μικρότερον κατὰ τὸ μέγεθος ὅλων τῶν ἄλλων εἰδῶν.

18) ***Ἄκεντροι καὶ τρίγωνοι μέλισσαι.*** Τὰ εἴδη ταῦτα τῶν μελισσῶν δὲν ἔχουσι κέντρον, τὸ δῆγμα ὅμως τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ συγχρόνως ἐναποτιθέμενος ἐπὶ τοῦ δηχθέντος μέρους ἰὸς (σίελος) προξενεῖ φλόγωσιν τοῦ δέρματος καὶ φλυκταίνας δυσκόλως θεραπευομένας. Τὰ εἴδη ταῦτα τῶν μελισσῶν εὑρίσκονται εἰς τὸ Μεξικόν, αἱ δὲ τρίγωνοι μέλισσαι κυρίως εἰς τὰς νήσους τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ, εἰς τὴν Αὐστραλίαν, εἰς τὴν Ἀβυσσηνίαν καὶ εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικήν. Αἱ ἄκεντροι μέλισσαι εἶνε μικρότεραι καὶ δασύτεραι ἀπὸ τὰς μελίσσας τῶν τόπων μας. Τὸ σῶμά των εἶνε μᾶλλον πεπλατυσμένον καὶ καλύπτεται ἀπὸ ξανθὸν χνοῦδι. Ὁ κηρὸς τῶν μελισσῶν τούτων εἶνε πολὺ μαλακώτερος, τὰ κελλία των ἐκ κηροῦ κατασκευαζόμενα χρησιμεύουν μόνον εἰς τὴν ἀνατροφὴν τοῦ γόνου. Τὸ μέλι τοποθετοῦσιν εἰς κελλία ὠοειδῆ καὶ διεσπαρμένα εἰς τὰ ἄκρα τῶν κηρηθρῶν τοῦ γόνου. Τὰ κελλία τοῦ γόνου γεμίζονται ἐκ μίγματος μέλιτος καὶ γύρεως καὶ ἡ βασίλισσα θέτει τὰ ὠάριά της ἐντὸς τοῦ μίγματος τούτου καὶ τὰ σκεπάζει. Τοῦτο δὲ γίνεται διότι τὸ σῶμα τῆς ἐν λόγῳ μελίσσης δὲν εἶνε κατάλληλον νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τοῦ κελλίου καὶ νὰ ἀφίσῃ τὸ ὠάριόν της, ὅπως πράττει ἡ βασίλισσα τῶν κοινῶν μελισσῶν.

Ὁ χρόνος ὁ ἀπαιτούμενος διὰ νὰ μεταμορφωθῇ τὸ ὠάριον τοῦτο εἴτε εἰς βασίλισσαν, εἴτε εἰς κηφῆνα εἶνε ἄγνωστος.

Ἡ ράτσα αὕτη τῶν μελισσῶν ἀντέχει **περισσότερον εἰς τὰς ἀσθενείας ἀπὸ τὴν κοινὴν μέλισσαν.**

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐὰν ἀληθῶς πιστεύωμεν, ὅτι τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν καὶ συνταγματικὸν πολίτευμα εἶναι τὸ μόνον πολίτευμα, τὸ ἐξασφαλίζον τὴν εἰρηνικὴν ἡμῶν πρόοδον, ὀφείλομεν, προπάσης μεταρρυθμίσεως, νὰ μεταρρυθμίσωμεν τὰς ἰδέας καὶ τὰς ἕξεις ἡμῶν, κατανοοῦντες, ὅτι ὁ Βουλευτὴς δὲν εἶναι ἀντιπρόσωπος τῶν ἰδιωτικῶν ἡμῶν ὑποθέσεων, οὐδὲ τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ταμεῖον τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν. Προσέτι δέ, ὅτι οἱ Βουλευταί, ἀντιπροσωπεύοντες, κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ Συντάγματος, τὸ Ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐπαρχίαν, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται, δὲν δύνανται ν' ἀπαιτῶσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παραχωρήσεις, ἀντιβαινούσας εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, καθόσον, οὕτω πολιτευόμενοι, παραγνωρίζουσι τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν καὶ ἀπεκδύονται τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν περιεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, τοῦ ἐξελέγχειν τὰς ὑπουργικὰς πράξεις. Ἀλλ' ὅπως ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πολιτείας λειτουργοῦν τὸ πολίτευμα, ἔτι μᾶλλον ἑδραιωθῇ ἐν τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει, καὶ περιφρουρηθῇ συνάμα ἡ διοίκησις κατὰ τῆς ραγδαίας εἰσβολῆς τῶν ἰδιωτικῶν ἀξιώσεων, δέον οἱ ἀνερχόμενοι εἰς τὰς ὑπουργικὰς ἕδρας νὰ ἐνθυμῶνται, πρῶτον μέν, τὴν συμβουλὴν ἣν ἔδιδεν ὁ Σωκράτης πρὸς τὸν Γλαύκωνα, ***εἰ οὖν ἐπιθυμεῖς εὐδοκιμεῖν τε καὶ θαυμάζεσθαι ἐν τῇ πόλει, πειρῶ κατεργάσασθαι ὡς μάλιστα τὸ εἰδέναι ἃ βούλει πράττειν·*** καὶ δεύτερον, ὅτι ὁ δόκιμος Κυβερνήτης δὲν εἶναι ὁ δίδων, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀρνούμενος, δὲν εἶναι ὁ ὑποχωρῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀνθιστάμενος, δὲν εἶναι ὁ εὐπλοῶν οὐριοδρομοῦντος τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ ὁ δυνάμενος νὰ θαλασσοπορῇ καὶ νὰ διευθύνῃ τὸ σκάφος πρὸς τὸν πρὸς ὃν ὅρον αὐτοῦ ἐν μέσῳ κλυδωνιζομένου πελάγους.

(Ι. Α. Σοῦτσος)

— Μέγιστον ἀγαθὸν τὸ πειθαρχεῖν φαίνεται εἰς τὸ καταπράττειν τὰ ἀγαθά. *(Ξενοφῶν)*

— Ἀνὴρ ἀξίας οὐδέποτε εἶνε ἄσχημος. Ὅταν ἀκουσθῇ τὸ ὄνομά του λησμονεῖται τὸ σῶμά του. *(Ρομανβίλ)*

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Ἐνισχύσατε τὴν «ΦΩΝΗΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ», διότι οὕτω προστατεύετε πραγματικῶς τὰ συμφέροντα τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος σας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀντιπρόσωπος τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» εἰς τὰ Κύθηρα εἶνε ὁ ἐν Ποταμῷ κ. Βρετὸς Πανάρετος πρὸς ὃν δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐν τῇ Νήσῳ διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν σχετικὴν μὲ τὴν ἐφημερίδα μας

(Ἡ Διεύθυνσις)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Πρακτορεῖον τῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρείας Μ. Π. ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ καὶ Σία εἰδοποιεῖ τοὺς ταξειδιώτας ὅτι τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ταχύπλουν ἀτμόπλοιόν μας ΛΑΚΩΝΙΑ ἀναχωρεῖ τακτικῶς ἑκάστην Δευτέραν καὶ ὥραν 6 μ. μ. ἐκ Πειραιῶς διὰ τὴν γραμμὴν Πελοποννήσου μὲ προσέγγισιν εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν Κυθήρων. Ἐν περιπτώσει ἀδυνάτου προσεγγίσεως λόγῳ κακοκαιρίας εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν τὸ ἀτμόπλοιον θέλει προσεγγίζει εἰς Ἅγιον Ἐλευθέριον ἢ ὅπου ἀλλοῦ τῆς Νήσου ἐπιτρέπει ὁ καιρός. Τὸ ἴδιον ἀτμόπλοιον διέρχεται ἀπὸ τὰ Κύθηρα (Ἁγίαν Πελαγίαν) διὰ τὸν Πειραιᾶ ἑκάστην Πέμπτην πρὸ μεσημβρίας.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)

NEON

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ

ΤΟ "ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ"

ΑΦΩΝ Β. ΚΑΣΤΡΙΣΙΟΥ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη ἀριθμ. 7

Καθαριότης μοναδική. Περιποίησις ἄκρα. Ποτὰ ἐκλεκτά. Εὐκολίαι ἰδιαίτεραι εἰς τοὺς Κυθηρίους ταξειδιώτας.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΞ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ

— Ἡ διαμαρτυρία τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Κουΐνσλαν.
— Ἡ διαμαρτυρία τοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ δυσφορία τῶν Ἰθαγενῶν κατὰ τῶν ξένων, καὶ κυρίως κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ὑπεχρέωσε τὴν Αὐστραλιανὴν Κυβέρνησιν νὰ σκεφθῇ τὴν λῆψιν μέτρων τινῶν τῶν ὁποίων προηγήθησαν ἐκθέσεις ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν διαφόρων περιφερειῶν. Ὡς δὲ γνωρίζετε, μία τοιαύτη ἔκθεσις ὑπεβλήθη καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Β. Κουΐνσλαν κ. Ferry κατὰ τὴν ὁποίαν δέον ν' ἀπαγορευθῇ ἡ μετανάστευσις τῶν Ἑλλήνων ἐνταῦθα διότι οὗτοι δὲν ἐπιδίδονται εἰς τὴν γεωργίαν ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην χειρῶν διὰ νὰ εὐημερήσῃ ἡ Χώρα, καὶ διότι δὲν ἀσχολοῦνται παρὰ μὲ ἐργασίας μόνον εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὸ ἄνοιγμα καταστημάτων τὰ ὁποῖα εἶναι ἑστίαι ἀκαθαρσίας καὶ νωθρότητος.

Ἡ δημοσίευσις τῆς τοιαύτης δυσφημιστικῆς ἐκθέσεως κατὰ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς ἐγχωρίους ἐφημερίδας, συνεκίνησεν, ὡς ἦτο ἑπόμενον, τοὺς Ἕλληνας καὶ ἰδίως τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα Κουΐνσλαν, ἥτις ἐθίγετο περισσότερον καὶ ἔκαμε αὐτὴν νὰ διαμαρτυρηθῇ εἰς τὸν ἐκεῖ πρόξενόν μας κ. Φριλίγκον, ὅστις πάλιν ἔσπευσε νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ αὐτὸς κατὰ τῶν ἀνακριβειῶν τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Ferry. Ἡ ὡς ἄνω ἑλληνικὴ κοινότης κατὰ τὴν ἔρευναν τὴν ὁποίαν ἔκαμε ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν Ἑλλήνων τῆς περιφερείας της, διεπίστωσεν ὅτι ἐκ τῶν 250 περίπου Ἑλλήνων οἱ 180 ἀσχολοῦνται μὲ γεωργικὰς ἐργασίας, ἕτεροι δὲ 17 εἶνε ἰδιοκτῆται γαιῶν ζαχαροκαλάμου. Καὶ μόνον πεντήκοντα ἕλληνες ἀσχολοῦνται εἰς διαφόρους ἄλλας ἐργασίας κατανεμομένας ὡς ἑξῆς: Καταστήματα ἀναψυκτικῶν καὶ ξενοδοχεῖα φαγητοῦ 6. Ἀρτοποιεῖα 3. Κουρεῖα 1. Καφενεῖα 4. Σφαιριστήρια 1. Ὡποροπωλεῖα 1. Σημειωτέον ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς τῶν 250 ἑλλήνων εἶναι ἐγκατεστημένος εἰς τὴν περιφέρειαν Innisfail ἐνῷ εἰς τὴν Babinda καὶ τὴν Ingham ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑλλήνων γεωργῶν καὶ γαιοκτημόνων εἶναι μεγαλύτερος.

Ἦτο καιρὸς νὰ κινηθοῦν αἱ προξενικαί μας ἀρχαὶ πρὸς προστασίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ γοήτρου ἐνταῦθα. Εἶναι ὅμως ἀνάγκη ὅπως ἐννοήσουν καὶ πάντες οἱ ἐδῶ Ἕλληνες ὅτι καὶ ἀπὸ αὐτοὺς κατὰ μέγα μέρος ἐξαρτᾶται ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐντοπίων πρὸς τοὺς ξένους. Ἐὰν αὐτὸ καλῶς κατενοεῖτο, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ εἴχαμε νὰ ὠφεληθῶμεν ἄπειρ ως καὶ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ καταστήσωμεν τὰς ἐν Αὐστραλίᾳ Ἑλληνικὰς κοινότητας κέντρα μεγάλης ἀκμῆς καὶ προόδου.

— Φιλανθρωπικὸς χορὸς εἰς τὸ Sydney.
— Τὸ πρῶτον βραβεῖον τοῦ χοροῦ εἰς τοὺς Ἕλληνας.

Εἰς τὴν πόλιν μας ἐδόθη ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς καὶ τὴν προστασίαν τῆς συζύγου τοῦ Λόρδου Δημάρχου, φιλανθρωπικὸς χορὸς ὑπὲρ τῶν φυματικῶν στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ αἴθουσαν τοῦ Δημαρχιακοῦ Μεγάρου. Εἰς τὸν χορὸν ὅστις διεξήχθη μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας, ἔλαβον μέρος διάφοροι ὁμάδες ξένων, καὶ παρέστησαν ὁ Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Αὐστραλίας Λόρδος Forster μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς πολιτείας μας καὶ ἡ ἐκλεκτοτέρα κοινωνικὴ τάξις.

Εἰς τοὺς χορευτὰς καὶ τὰς ὁμάδας ἀπενεμήθησαν βραβεῖα. Τὸ πρῶτον βραβεῖον ἐκ 5 λιρῶν καὶ 5 πεννῶν τὸ ἔλαβε ἡ Ἑλληνικὴ ὁμὰς ὑπὸ τὸν καλλιτέχνην κ. Γ. Παΐζην ἥτις ὅμως ἐδώρησε τὸ ποσὸν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ χοροῦ ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ του. Ἦτο ὅμως δικαία ἡ ἀπονομὴ τοῦ πρώτου βραβείου διότι ἡ ἑλληνικὴ ὁμὰς παρουσίασε κάτι τι τὸ ἐντελῶς ἐξαιρετικὸ καὶ ὡραῖο. Πάντες οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ὁμάδα Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες ἦσαν ἐνδεδυμένοι μὲ ἀρχαίας ἑλληνικὰς ἐνδυμασίας, ὅλοι δὲ ὁμοῦ ἀπετέλεσαν ἕνα θαυμάσιον σύμπλεγμα τὸ ὁποῖον ἐστεφάνωνε πολεμιστὴν ἐπιστρέφοντα νικητὴν ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης εἰς τὰς Ἀθήνας.

Οἱ ἀποτελέσαντες τὴν ὁμάδα χορευταὶ καὶ χορεύτριαι ἦσαν οἱ ἑξῆς μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι συμπολῖται. Δεσποινίδες Ἑλ. Σαραντοπούλου, Α. Σαραντοπούλου, Τασ. Νένα, Π. Θεοδώρου, Κ. Σταυριανοῦ, ἡ κυρία Θεοδώρα Β. Μαργέτη καὶ κύριοι Α. Α. Ἀριστείδης, Γ. Παπαβασιλείου. Ε. Κάπονας, Ἀλεξ. Φυρός, Βρετ. Μαργέτης, Σπυρ. Νέννας, Εὐάγγελος Σταυριανὸς καὶ Παναγ. Σῖμος

Ἡ ἐντύπωσις εἰς τοὺς Αὐστραλοὺς ἐκ τοῦ χοροῦ τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος ὑπῆρξε ἐξαισία. Ἡ σύζυγος τοῦ Λόρδου Δημάρχου τῆς πόλεώς μας ἔσπευσε δι' ἐπιστολῆς της πρὸς τὸν ὑποπρόξενόν μας κ. Ἀνδρόνικον νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τοὺς μετασχόντας τοῦ χοροῦ καὶ τὸν θαυμασμὸν τὸν ὁποῖον ἐδοκίμασαν πάντες οἱ παρευρεθέντες κατ' αὐτὸν διότι, κατὰ γενικὴν ἀντίληψιν, ἡ Ἑλληνικὴ ὁμὰς παρουσίασε κάτι τι τὸ ἐντελῶς πρωτότυπον καὶ ὡραῖον.

— Κοινωνικὴ κίνησις καὶ γάμοι.
— Φιλεργία καὶ νοικοκυρωσύνη.

Ἡ κοινωνική μας κίνησις δὲν πηγαίνει πίσω. Ὡς γνωρίζετε πολλαὶ Ἑλληνίδες καὶ πλεῖσται Κυθηρίαι νεάνιδες ἦλθον ἐδῶ πλησίον τῶν συγγενῶν των, αἱ ὁποῖαι λόγῳ τῆς διακρινούσης αὐτὰς φιλεργίας καὶ νοικοκυρωσύνης ἀποκαθίστανται νυμφευόμεναι εὐπόρους καὶ κατὰ προτίμησιν συμπολίτας νέους. Ἐσχάτως εἴχομεν καὶ μερικοὺς γάμους.

Ὁ ἐν Guyra ἄριστα ἀποκατεστημένος κ. Ἀναστάσιος Κομηνὸς ἐνυμφεύθη μετὰ τῆς ἐκλεκτῆς δεσποινίδος Τασσίας Μαυρογιώργη. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Ι. Μεγαλοκονόμος καὶ αἱ δεσποινίδες Κικιλία Κατσούλη, καὶ Τασσία Σουρῆ.

Ἐπίσης ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐν Wollongara καλῶς ἀποκατεστημένου κ. Νικολάου Κουκούλη μετὰ τῆς καλλιμόρφου δεσποινίδος Ἀφροδίτης Μαρσέλλου. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Ἀναστάσιος Πασπαλὰς καὶ αἱ δεσποινίδες Κικιλία Μινούκου καὶ Πόπη Καλλινίκου.

Sydney Ἰούλιος 1925

ΚΥΘΗΡΙΟΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΡΑΒΑ

— Ἡ ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Πατρικίας
— Ἡ πανήγυρις τῆς Παναγίας Δεσποίνης.

Οἱ εὐλαβεῖς τηρηταὶ τῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων ἑόρτασαν καὶ ἐφέτος τὴν ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Πατρικίας μὲ ἀρτοκλασίαν. Ὁ ναΐσκος τῆς Ἁγίας εὑρισκόμενος ἐπὶ γραφικοῦ λοφίσκου παρὰ τὴν παραλίαν τῆς περιοχῆς Καραβᾶ συνεκέντρωσε πλῆθος κόσμου ἀπὸ τὸ χωρίον μας καὶ τὰ πέριξ. Πρὸ τῆς λειτουργίας ἡ εἰκὼν τῆς Ἁγίας ἐκομίσθη ὑπὸ τῶν ἱερέων καὶ ἐβαπτίσθη κατὰ παλαιὰν συνήθειαν εἰς τὰ γαλανὰ νερὰ τῆς θαλάσσης. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν οἱ ἑορτασταὶ ἐσκορπίσθησαν εἰς τὰς πέριξ βραχώδεις ἀλλὰ δροσερὰς ἀκτὰς καὶ ἐγευμάτισαν πλουσιοπαρόχως, καὶ διεσκέδασαν ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ. Περὶ τὴν μεσημβρίαν δὲ ἐπανῆλθον εἰς τὰς οἰκίας των λίαν εὐχαριστημένοι.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἐπανηγυρίσθη καὶ ἡ μνήμη τῆς Παναγίας Δεσποίνης εἰς τὸ Βουνὸ εἰς τὴν ὁποίαν ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου ἦτο μεγαλλητέρα τῆς περισυνῆς. Μετὰ τὴν λειτουργίαν πάντες συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ πευκόσκιον προαύλιον καὶ ἐκεῖ, ὑπὸ τοὺς ἤχους ἐγχωρίων ὀργάνων καὶ βιολίων, ἐχόρευσαν ὅλους τοὺς ἐντοπίους χορούς. Κατόπιν ὅμως λόγῳ τῆς ζέστης ὁ κόσμος διελύθη, πλεῖστοι ὅμως ἑορτασταὶ μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Παναγιώτη Διακοπούλου ὅπου παρέτεινον τὴν διασκέδασιν μέχρι πρωΐας.

Οἱ παραθερίζοντες εἰς τὸ δροσόλουστο χωριό μας ηὐξήθησαν κατ' αὐτὰς εἰς ἀριθμὸν διὰ τῆς ἀφίξεως ἐξ Ἀλεξανδρείας τῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Παναγιώτη Σουρῆ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου καὶ ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ κ. Ἰωάννου Ὀρφανοῦ. Τὸ ἀθάνατο σιδηρόνερο καθημερινῶς ἀποκτᾷ νέους προσηλύτους καὶ νέα κάνει θαύματα εἰς τοὺς ἀσθενικοὺς ὀργανισμούς.

— Ἀκριβὰ τὰ ἡμερομίσθια καὶ τὰ ἀγώγια.
— Δυσανάλογα πρὸς τὰς προπολεμικὰς τιμάς.

Πολλὰ παράπονα ἀκούονται διότι οἱ τεχνῖται ζητοῦν ἑκατὸ δραχμὰς ἡμερομίσθιον ὅπως καὶ οἱ ἀγωγιᾶται. Δι' ἀγώγιον ἀπὸ Καραβᾶ εἰς Ἁγίαν Μόνην ἐζητήθησαν ἐπίσης δραχμαὶ ἑκατό. Δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον τοῦτο εἶνε δίκαιον, νομίζω ὅμως ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πολὺ γρήγορα καὶ οἱ ὑπάρχοντες τεχνῖται θὰ μείνουν χωρὶς ἐργασίαν, καὶ τὰ δύο μοναστήρια χωρὶς προσκυνητάς. Διότι δὲν εἶνε δυνατὸν βέβαια μία οἰκογένεια ἀπὸ 3—4 ἄτομα π. χ. νὰ πληρώσῃ 400 δραχμὲς διὰ μίαν ἁπλῆν μετάβασιν εἰς Ἁγίαν Μόνην ἢ Μυρτίδια. Διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ κανεὶς ἕνα τάξιμο εἰς τὴν Παναγίαν πρέπει νὰ πωλήσῃ τὴν περιουσίαν του ἂν δὲν εἶνε πλούσιος. Διὰ τοῦτο ἐφ' ὅσον τὰ πράγματα αὐτὰ δὲν δύνανται νὰ ρυθμισθοῦν διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς ἐξουσίας καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἐρυθμίζοντο ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν κοινοτήτων καὶ ἄλλων ἁρμοδίων διότι ζημιώνεται ὁ τόπος μας γενικῶς ὅταν δὲν ἔρχονται ξένοι καὶ δυσφημεῖται ὡς τόπος ἀκρίβειας καὶ ἐλλείψεως εὐκολιῶν.

Ἐνόμισα καλὸν ν' ἀσχοληθῶ ἐδῶ μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ νὰ δόσω μίαν ἀφορμὴν νὰ ἐξετασθῇ τοῦτο, διότι πιστεύω ὅτι τὰ κόμιστρα, κυρίως σήμερα, εἶνε λίαν δυσανάλογα πρὸς τὰς προπολεμικὰς τιμὰς καὶ μὲ ὅλην τὴν μείωσιν τῆς δραχμῆς μας.

Αὔγουστος 1925

ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ

ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΙΣ ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ συμπολίτης καὶ ἐν Καΐρῳ ἄριστα ἐγκατεστημένος κ. Κυριάκος Δημ. Τζωρτζόπουλος, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεώς του εἰς τὸ χωρίον Καραβᾶς ἐξ οὗ κατάγεται, ἐδώρησεν εἰς τὴν κοινότητα τοῦ ἰδίου χωρίου δραχμὰς μὲν εἴκοσι χιλιάδας «20.000» πρὸς συντήρησιν τῆς ὁδοῦ Καραβᾶ—Ἁγίας Πελαγίας, δραχμὰς δὲ δέκα χιλιάδας «10.000» πρὸς καθαρισμὸν τῶν λαγκαδίων τῆς κοινότητος ἀπὸ τὰς ὑπαρχούσας τυχὸν ἑστίας ἑλονοσίας.

Ἡ ἀξία μιμήσεως κοινωφελὴς αὕτη δωρεά, τιμᾷ ὄχι μόνον τὸν δωρητήν, ἀλλὰ καὶ τὴν κοινότητα ἡ ὁποία τοιαῦτα τέκνα ἐξέθρεψε.

Η ΔΙΩΞΙΣ

ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΟΤΑΚΤΩΝ

Διὰ μακρᾶς ἐγκυκλίου του ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν—ἀπευθυνθείσης πρὸς ἁπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὰς δημοσίας, δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἀρχάς, τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις, τὰς κοινωνικὰς ὀργανώσεις κλπ. παρακαλεῖ ὅπως διὰ καταλλήλου διδασκαλίας, δι' ἀπολύσεως τῶν τυχὸν εἰς τὰς ἐργασίας ἢ ὑπηρεσίας των ὑπηρετούντας ἀνυποτάκτους καὶ λιποτάκτας καὶ διὰ τῆς ὑποδείξεως αὐτῶν εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς ὡς καὶ διὰ τῆς μὴ προσλήψεως τοιούτων ἐν τῷ μέλλοντι, συντρέξουν τὴν πολιτείαν πρὸς ἐξάλειψιν τῆς ἀνυποταξίας καὶ λιποταξίας.

Παρακαλοῦνται οἱ νομοταγεῖς πολῖται ὅπως συντελέσουν εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην. Πρὸς ἀποφυγὴν οἱασδήποτε δυσφορίας τῶν ἐκπληρωσάντων τὰς ὑποχρεώσεις των πολιτῶν, ὑποδεικνύεται ὅτι οὗτοι δέον νὰ ἔχουν πρόχειρα τὰ πιστοποιητικὰ τῆς στρατολογικῆς καταστάσεώς των μετὰ τῆς φωτογραφίας των, συμφώνως πρὸς τὸν περὶ στρατολογίας νόμον.

Διατάσσεται ἡ συστηματικὴ καταδίωξις ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου πρὸς ἀνεύρεσιν ἀνυποτάκτων, ἀδηλώτων καὶ λιποτακτῶν, εἰς μὲν τὰς πόλεις ὅπου ἔχει ἐγκατασταθῆ ἡ ἀστυνομία πόλεων ὑπὸ τῶν ὀργάνων αὐτῆς, εἰς δὲ τὴν λοιπὴν χώραν ὑπὸ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τῆς χωροφυλακῆς καὶ ὑπὸ ἐνωμοταρχῶν τοῦ σώματος τούτου.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΝΕΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπεβλήθη, καταχωρηθεῖσα ὑπ' ἀριθμὸν 35629 τῆς 20ῆς Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡ κατωτέρω αἴτησις τῶν κατοίκων τοῦ συνοικισμοῦ τῆς Νήσου μας ***Κάλαμος*** πρὸς ἵδρυσιν σχολείου. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον θέλει ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον καὶ τὸ βάσιμον τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν αἰτούντων, εἰς τρόπον ὥστε ταχέως νὰ χορηγηθῇ ἡ ἄδεια τῆς ἱδρύσεως τοῦ νέου σχολείου, διὰ τὸ ὁποῖον ἄλλως τε οὐδεμίαν τὸ Δημόσιον θὰ ὑποστῇ δαπάνην.

Αἴτησις

κατοίκων τοῦ χωρίου Κάλαμος τῆς κοινότητος Κυθήρων, τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων

(Ἐκπαιδευτικὴ Περιφέρεια Λακωνίας)

Ἐν Κυθήροις τῇ 20 Ἰουλίου 1925

Πρὸς

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Σὸν Ὑπουργεῖον

Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργέ,

Ἀποτελοῦντες συνοικισμὸν ἐκ 45 περίπου οἰκογενειῶν, κείμενον ὑπὲρ τὴν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως Κυθήρων, ὑποχρεούμεθα ν' ἀποστέλλωμεν τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον τῆς πόλεως Κυθήρων, δι' ὁδοῦ λίαν δυσβάτου καὶ ἐπικινδύνου κατὰ τὸν χειμῶνα, καθόσον διακόπτεται αὕτη εἰς πολλὰ σημεῖα ὑπὸ χειμμάρων ὁρμητικῶν, ἀναγκαζόμενοι ὡς ἐκ τούτου πρὸς μεγάλην ζημίαν τῶν τέκνων μας νὰ μὴ ἀποστέλλωμεν τακτικῶς αὐτὰ εἰς τὸ σχολεῖον, ἢ ἐν ὥρᾳ ραγδαίας βροχῆς ἢ θυέλλης νὰ σπεύδωμεν ἡμεῖς πρὸς παραλαβὴν αὐτῶν καὶ προστασίαν ἀπὸ τὰ καταρρέοντα ὕδατα.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ ἄρωμεν τὰς δυσχερείας ταύτας πρὸς τὸ συμφέρον ἡμῶν καὶ τὴν ἀρτιωτέραν μόρφωσιν τῶν τέκνων μας, δηλοῦμεν διὰ τῶν κάτωθι ὑπογραφῶν μας, ὅτι ἀναλαμβάνομεν ν' ἀνεγείρωμεν ἰδίαις δαπάναις, διδακτήριον ἀνάλογον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν μετὰ δωματίου διὰ τὸν διδάσκαλον, ἔτι δὲ καὶ νὰ ἐφοδιάσωμεν αὐτὸ μετὰ τῶν ἀναγκαιούντων θρανίων καὶ λοιπῶν σχολικῶν σκευῶν καὶ ἐπίπλων. Δηλοῦντες δ' Ὑμῖν ὅτι οἱ μέλλοντες νὰ φοιτήσωσι μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι εἶναι ἅπαντες εἴκοσιν ἑπτὰ ἡλικίας 6—12 ἐτῶν καὶ μονίμως διαμένοντες εἰς τὸ χωρίον μας Κάλαμος, ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτῷ πατρικῇ μερίμνῃ ὑπὲρ τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, θέλει διατάξει ἁρμοδίως τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ὑφ' ἡμῶν ἐκτιθεμένων καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ διατάγματος τῆς ἱδρύσεως Δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων ἐν τῷ χωρίῳ Κάλαμος τῆς Περιφερείας Λακωνικῆς.

Ὑποσημειούμεθα μετὰ σεβασμοῦ ἅπαντες ἀρχηγοὶ οἰκογενειῶν ἐκ τοῦ Καλάμου τῆς Κοινότητος Κυθήρων.

Σπῦρος Καλλίγερος, Ἀντώνιος Σ. Καλλίγερος, Ἰωάννης Σ. Καλλίγερος, Γεώργιος Γ. Καλλίγερος, Χαράλαμπος Π. Καλλίγερος, Εἰρήνη Ν. Σωτήρχου, Παναγιώτης Ι. Καλλίγερος, Μηνᾶς, Π. Καλλίγερος, Νικόλαος Α. Καλλίγερος, Ἀντώνιος Ν. Καλλίγερος, Γεώργιος Α. Καλλίγερος, Παναγιώτης Ι. Καλλίγερος, Γεώργιος Ν. Μεγαλοκονόμος, Ἀνδρέας Γ. Καλλίγερος, Ἐμμανουὴλ Γ. Μεγαλοκονόμος, Χρῆστος Γαληγάλης, Γεώργιος Π. Μεγαλοκονόμος, Ι. Μεγαλοκονόμος, Σταματικὸ Π. Μεγαλοκονόμου, Π. Α. Σωτῆρχος, Ἰωάννης Α. Καλλίγερος, Δημήτριος Π. Καλλίγερος, Μιχαὴλ Π. Καλλίγερος, Ἐμμ. Π. Καλλίγερος, Ἀνδρέας Δ. Καλλίγερος, Ἰωάνν. Ἐμμ. Καλλίγερος, Ἐμμ. Μ. Καλλίγερος, Γεώργιος Π. Καλλίγερος, Γεώργιος Ζ. Καλλίγερος, Ἐμμ. Μεγαλοκονόμος, Σπυρίδων Μεγαλοκονόμος, Νικόλαος Ἐμμ. Καλλίγερος, Ζαχαρίας Π. Καλλίγερος, Λάμπρος, Σ. Καλλίγερος, Ἰωάνν. Ν. Σωτῆρχος, Θ. Σ. Μεγαλοκονόμος, Ἀντ. Ι. Καλλίγερος, Π. Καλλίγερος, Δημήτριος Γ. Μεγαλοκονόμος.

ΝΕΟΣ ΙΕΡΕΥΣ

Εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιδίων ἐχειροτονήθη εἰς ἱερέα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῆς Παναγίας ὁ ἱεροδιάκονος κ. Γεώργιος Κασιμάτης.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ

— Γερμανὸς ἐντομολόγος εἰς τὰ Κύθηρα.
— Μεγάλα γυμνάσια τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου.
— Κλοπὴ εἰς τὰ Μυτάτα.

Προερχόμενος ἐκ Κρήτης ἔνθα εἶχε παραμείνει ἐπὶ ἑξάμηνον, ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ Γερμανὸς φυσιοδίφης κ. Albert Schulz *ἀποσταλεὶς ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου καὶ τοῦ ἐκεῖ Ζωολογικοῦ Μουσείου ὅπως ἐξετάσῃ εἰδικῶς τὰ ἔντομα καὶ τὰ φυτὰ τῶν Κυθήρων ἐν συμπαραβολῇ πρὸς τὰ τοιαῦτα τῆς Κρήτης καὶ τῆς Πελοποννήσου. Μετὰ τὴν ἐδῶ ἔρευνάν του θέλει μεταβῇ εἰς Ἀντικύθηρα καὶ ἐκεῖθεν εἰς Νεάπολιν (Βάτικα) καὶ κατόπιν εἰς τὰς Κυκλάδας.*

Ὁ ἐν λόγῳ ἐπιστήμων ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐργασίας τὴν ὁποίαν ἔκαμε, παρετήρησε πρῶτον ὅτι οὐδεμία γεωλογικὴ διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ Κρήτης καὶ Κυθήρων, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἐντομολογικῶς. Μόνον αἱ μέλισσαι τῶν Κυθήρων εὗρεν ὅτι εἶναι ὀλίγον μεγαλύτεραι τῶν τῆς Κρήτης. Ὁ κ. Schulz *πάντα τὰ συλλαμβανόμενα ἔντομα ἀλλὰ καὶ πτηνὰ καταλλήλως ταριχευόμενα θέλει ἐκθέσει πρὸς μελέτην εἰς τὸ Ζωολογικὸν Μουσεῖον τοῦ Βερολίνου.*

Ἰσχυρὰ πολεμικὴ Ἀγγλικὴ Μοῖρα ἐκ 32 σκαφῶν καὶ πολλῶν ὑδροπλάνων ἐξετέλεσε ἐπὶ διήμερον μεγάλα γυμνάσια εἰς τὸ μεταξὺ τοῦ Μαλέα καὶ τῆς Νήσου μας διάστημα. Τὸ θέαμα καὶ τὸ ἄκουσμα τῶν κανονίων ἦτο μεγαλοπρεπές. Πολὺς κόσμος μὲ γυαλιὰ παρηκολούθησεν ἀπὸ τὰ ὑψώματα τῆς Νήσου τὰ γυμνάσια τὰ ὁποῖα τοῦ ὑπενθύμισαν ζωηρῶς τὴν ἐποχὴν τοῦ πανευρωπαϊκοῦ πολέμου.

Νέον ἆθλον ἐσημείωσεν ὁ γνωστὸς καθ' ὅλην τὴν νῆσον Ἰωάννης Ντόζης. Οὗτος εἰσελθὼν νύκτωρ εἰς οἰκίαν γυναικός τινος ἀπὸ τὰ Μυτάτα, ἔκλεψεν ἕνα σάκκον γέννημα. Καθ' ἣν ὅμως στιγμὴν ἐξήρχετο τῆς θύρας, ἐγένετο ἀντιληπτὸς ὑπὸ τῆς ἰδιοκτητρίας ἡ ὁποία καὶ συνεπλάκη μαζύ του. Εἰς τὰς φωνάς της προσέτρεξαν καὶ ἄλλοι γείτονες οἵτινες κατεδίωξαν τὸν κλέπτην χωρὶς νὰ δυνηθοῦν νὰ τὸν συλλάβουν Τὴν ἐπομένην ὅμως ὁ Ντόζης συλληφθεὶς ὑπὸ χωροφυλάκων, ὡδηγήθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ τὰ περαιτέρω.

Αὔγουστος 1925

ΠΟΤΑΜΙΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΑΝΗΘΙΚΟΤΗΤΟΣ

Συνεπείᾳ ἀθρόων κρουσμάτων αὐτοκτονιῶν, καὶ τῆς παρατηρουμένης ἐκλύσεως τῶν ἠθῶν ὡς ἐκ τῆς κυκλοφορίας ἐντύπων ἀνηθίκου περιεχομένου, ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε τὴν πρόνοιαν ἐκδόσεως Νομοθετικοῦ Διατάγματος πρὸς περιστολὴν τοῦ κοινωνικοῦ αὐτοῦ κακοῦ.

Κατὰ τὸ Διάταγμα πᾶς ὁ δημοσιεύων ἢ θέτων εἰς κυκλοφορίαν, εἴτε αὐτοτελῶς, εἴτε εἰς τμήματα συνολικῆς τινος ἐκδόσεως, ἔντυπα, συγγράμματα, εἰκόνας ἢ συμβολικὰς παραστάσεις δι' ὧν ἐξαίρονται ὡς κατορθώματα ὁ βίος ἢ αἱ πράξεις λῃστῶν ἢ κλεπτῶν ἢ ἄλλων ἐγκληματιῶν, εἴτε πραγματικῶν προσώπων, εἴτε φανταστικῶν, κατὰ τρόπον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐπιβλαβῆ διὰ τὰς ἠθικὰς ἀντιλήψεις τοῦ κοινοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν φιλολογικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ἔργων ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν ἀνεγνωρισμένης συγγραφικῆς ἀξίας, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 10.000 δρχ. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται καὶ ὁ ἰδιοκτήτης καὶ διευθυντὴς τοῦ τυπογραφείου. Τὰ κυκλοφοροῦντα ἔντυπα κατάσχονται. Τὰ ὑπάρχοντα τοιούτων ἔργων ἔντυπα κατάσχονται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ καταστρέφονται.

Οἱ κατ' ἐπάγγελμα ἐκδόται καὶ ἔμποροι κάτοχοι τοιούτων ὑποχρεοῦνται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος νὰ προσαγάγωσι τὰ ἔντυπα ταῦτα εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς διευθυντάς.

Κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις καὶ μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωρεῖται καὶ ἡ περιγραφὴ αὐτοκτονιῶν ὧν ἐπιτρέπεται μόνον ἡ ξηρὰ ἀνακοίνωσις. Αἱ παραβάσεις τοῦ νόμου τούτου εἰσάγωνται δι' ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον κλήσεως ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ἄνευ προδικασίας μεθ' ἡμέρας πέντε ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς εἰς αὐτὸν τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως ἐκ μέρους τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ

Εἰς τὸ ἐν Ποταμῷ ἐργοστάσιον κεραμοποιΐας τοῦ κ. Μιχαὴλ Μεγαλοκονόμου. ἔλαβε χώραν τραγικὸν δυστύχημα. Ὁ δεκαπενταετὴς παῖς Θεόδωρος Ἰωάννου Καβεζὸς καθ' ἣν στιγμήν, κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας κενοὺς σάκκους, διεσκέλιζε ἕναν ἐν κινήσει ἄξονα, περιεπλάκη εἰς αὐτόν, καὶ τιναχθεὶς μεθ' ὁρμῆς εἰς τὸν τεῖχον, ἐφονεύθη διαρρηχθέντος τοῦ κρανίου του. Ἡ κηδεία τοῦ ἀτυχοῦς παιδὸς ἐτελέσθη ἐν μέσῳ ζωηροῦ πένθους τῆς κοινωνίας.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

Τὸν ἐξάδελφόν μου κ. Ἀθανάσιον Χ. Ἀρώνην καὶ τὴν δεσποινίδα Μαριάνθην Ἠρ. Ρίγου τελέσαντας ἐν Ἀθήναις τοὺς γάμους των, συγχαίρω ἐγκαρδίως, εὐχόμενος ὁλοψύχως εἰς αὐτοὺς τὸν βίον ἀνέφελον.

498 Durfee Street
Fall River Mass. America
Παναγιώτης Κυπριώτης

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

— Πόσοι σοβαροὶ Κυθηραϊκοὶ οἶκοι ὑπάρχουν.
— Οἱ Κυθήριοι εἶνε ὅλοι ἀδελφοί
— Νέον Κυθηραϊκὸν κατάστημα.
— Ἡ «Φωνὴ» ἀντικείμενον ἐκτιμήσεως.

Ὅπως ἔγραψα καὶ εἰς τὴν προηγουμένην μου ἀπόκρισιν, οἱ συμπολῖται μας ἐν Ἀμερικῇ γενικῶς ἀποφεύγουν τὴν ὁμαδικὴν συνεργασίαν καὶ δυσκόλως σχηματίζουν συνεταιρισμούς. Νομίζω ὅμως ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τῶν συνεταιρισμῶν θὰ ἠμποροῦσαν νὰ πραγματοποιήσουν μεγάλα κέρδη καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν μίαν εὐχάριστον ἐπιστροφὴν εἰς τὴν Πατρίδα μας ὅπως ἄλλως τε ὅλοι ἐπιθυμοῦν καὶ ἐπιδιώκουν.

Σήμερον ὑπάρχουν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ εἰς τὰ πέριχωρα εἴκοσι κυθηραϊκὰ καταστήματα διαφόρων ἐπαγγελμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων κανένα σχεδὸν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ σοβαρὰ ἐπιχείρησις ἢ σοβαρὸς οἶκος. Οἱ μόνοι κυθηραϊκοὶ οἶκοι οἱ ἄξιοι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ εἶναι, ἐξ ὅσων τοὐλάχιστον ἐγὼ γνωρίζω, καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν δύο. Ὁ εἷς εἶναι ὁ οἶκος ἀποικιακῶν τῶν Ἀδελφῶν Κορωναίου ἐν Φιλαδελφίᾳ, καὶ δεύτερος τῶν ἐν Σαλίνᾳ τῆς Καλιφορνίας ἀδελφῶν Κομηνοῦ οἵτινες διατηροῦν ἄριστον καὶ πλούσιον Καφὲ-Ρέστωραν.

Ἀλλὰ ἡ ἕνωσις ἀκριβῶς αὐτὴ τῶν ἀδελφῶν δὲν μαρτυρεῖ ὅτι ὅπου ὑπάρχει συνεργασία πολλῶν ἐκεῖ καὶ τὰ κέρδη ὑπάρχουν καὶ ἡ πρόοδος; Εἶνε ἀνάγκη τάχα νὰ ὑπάρχουν μόνον πολλοὶ ἀδελφοὶ διὰ νὰ κάνουν συνεταιρισμούς; Μήπως ὅλοι οἱ Κυθήριοι δὲν εἶνε ἀδελφοί; Δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀδελφοί; Ἂς στραφοῦν λοιπὸν οἱ συμπολῖται μας τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐν γένει τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν ὁμαδικὴν συνεργασίαν ἐὰν θέλουν πράγματι νὰ κερδίσουν χρήματα καὶ νὰ προοδεύσουν, διότι μεμονωμένοι ὅπως ἐργάζονται καὶ διὰ λογαριασμόν των ἕνας ἕκαστος, δύσκολα θὰ ἐπιτύχουν μεγάλα πράγματα.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν προσετέθη ἐν τῇ παροικίᾳ μας νέον κυθηραϊκὸν κατάστημα The Sea Side Restaurant *ἱδρυθὲν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Παναγ. καὶ Νικολ. Καλλιγέρου εἰς τὸν ἀριθμ. 482 τῆς* 3d Avenue *τοῦ ὁποίου αἱ ἐργασίαι προμηνύονται ἐπιτυχεῖς λόγῳ τῆς δραστηριότητος τῶν δύο καλῶν καὶ ἀγαπημένων ἀδελφῶν.*

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ κλείσω τὴν παροῦσαν χωρὶς νὰ σημειώσω τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν δοκιμάζουν οἱ συμπολῖται μας Κυθήριοι ὅταν ἔρχεται ἡ ἀγαπητὴ «Φωνή». Ὅλοι τὴν θεωροῦν πλέον ὡς ἀληθῆ ἄγγελον καὶ σύντροφον ἀπαραίτητον. Σπανίως, καὶ τὸ γράφω μὲ ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν, ἠγαπήθη τόσον πολὺ δημοσιογραφικὸν ὄργανον ὅσον ἡ «Φωνὴ» καὶ ἀπὸ μὴ Κυθηρίους ἀκόμη οἱ ὁποῖοι καὶ εἰς αὐτὸ μᾶς ζηλεύουν.

Αὔγουστος 1925.

ΝΕΟ-Υ-ΟΡΚΕΖΟΣ

Ο ΙΕΡΕΥΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΝ

Πλεῖστα κοινοτικὰ Συμβούλια τῆς Νήσου μας ἔχοντα λόγους νὰ εἶναι δυσαρεστημένα ἐκ τῆς ὅλης δράσεως τοῦ ἱερέως τῆς Μονῆς Μυρτιδίων Ἐμμανουὴλ Λοράνδου, καὶ θεωροῦντα ὅτι ἡ περαιτέρω παραμονὴ αὐτοῦ εἰς τὴν θέσιν του βλάπτει τὰ συμφέροντα τῆς Μονῆς καὶ προκαλεῖ δυσφορίαν τῶν κατοίκων, συνελθόντα εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις ἐξέδωκαν ψηφίσματα δι' ὧν προσκαλεῖται ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ὡς ἄνω ἱερέως δι' ἄλλου ἱκανωτέρου καὶ μορφωμένου.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΩΡΑΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ...

Ὁ Καρδινάλιος Ντυμποὰ κουρασθεὶς ἀπὸ τὰς διαρκεῖς παρακλήσεις καὶ τὰς πολλὰς ἐνοχλήσεις τῆς πριγκιπίσσης ντ' Ὠβέρν, τόσον πολὺ θύμωσε μιὰ μέρα ποῦ τῆς εἶπε:

— Πήγαινε λοιπὸν εἰς τὸν Διάβολο κυρία μου! Τίποτε δὲν ἠμπορῶ νὰ σοῦ κάμω... Φύγε... Ἄφησέ με ἥσυχον...

Ἐξοργισθεῖσα ἀπὸ τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀσέβειαν ἡ πριγκίπισσα ἔσπευσεν εὐθὺς νὰ παραπονεθῇ εἰς τὸν Ἀντιβασιλέα.

— Ἔ! ἔ! Κυρία, τῆς ἀπήντησεν ὁ πρίγκηψ. Αὐτὸς ὁ μασκαρᾶς ὁ Καρδινάλιος δίνει καμμιὰ φορὰ ὡραίας συμβουλάς!

ΙΔΙΟΣΥΓΚΡΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ...

Ὅταν ὁ Ναπολέων ἠθέλησε νὰ νυμφευθῇ τὴν κόρην τῶν Καισάρων, ἐδίσταζε ἐπί τινα χρόνον μεταξὺ τῆς ἐπιθυμίας του ν' ἀναβάλῃ τὴν στιγμὴν ἑνὸς θλιβεροῦ χωρισμοῦ, καὶ τῆς φροντίδος τοῦ νὰ ἱδρύσῃ τὴν δυναστείαν του. Διὰ τοῦτο συνεβουλεύθη τὸν Κορβισάρ, ἰατρὸν σοφὸν ἀλλὰ καὶ εὐφυέστατον, διὰ νὰ μάθῃ μέχρι ποίας ἐποχῆς θὰ ἠμποροῦσε κανείς, χωρὶς κίνδυνον ν' ἀναβάλῃ εἰς τὸν γάμον τὴν δημιουργίαν ἀπογόνων.

— Αὐτό, ἀπήντησεν ὁ Κορβισάρ, ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς ἰδιοσυγκρασίας κάθε συζύγου, καὶ ἀπὸ τὰς οἰκονομίας ποῦ θὰ ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν σφαλμάτων τῆς νεότητός του.

— Καταλαμβάνω, ἀπήντησεν ὁ Αὐτοκράτωρ. Ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώμην σας ποῖος εἶνε ὁ μέσος ὅρος τῆς ὑλικῆς ἱκανότητος διὰ τὴν πατρότητα; Ἐπὶ παραδείγματι, ἕνας ἄνθρωπος ἑξήντα ἐτῶν ὁ ὁποῖος νυμφεύεται μίαν νέαν κόρην ἠμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ παιδιά;

— Καμμιὰ φορά.....

— Καὶ εἰς τὰ ἑβδομῆντα;

— Πάντοτε, Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθη ὁ ἰατρός!

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

— Νεότης ἀκόλαστος δίδει γῆρας ἐξηντλημένον.

— Εἰς τὸν ἔρωτα ἐξ ὅλων τῶν πραγμάτων ἡ ὁμολογία εἶνε τὸ δυσχερέστερον.

(Ροσεβρώ)